

KOMMUNISTISK POLITIK

**SKROT DET
SORTE FORLIG!**

*Fra demonstrationerne mod
antivelfærdsreformen 17. maj
2006*

Nr. 13

10. årg.

2006

**23. juni -
27. juli**

Støttepris 12 kr.

TEMA: INDSTIK INTERNATIONAL UNGDOMSLEJR 2006

Det store forlig s. 2 ● EU-ledere vil gennemtrumfe forfatning s. 3 ●
Sort forlig: Tilbagetrækning s. 4 ● Fogh, Bush, Annan og olien i Sudan s. 6 ●
Al Zarqawi myten lever videre s. 7 ● Nyt om unionen s. 8 ● Mod nazi s. 9 ●
Fredsbevægelse s. 10 ● International ungdomslejr 2006 s. 11 ●
Privatiserede atomvåben har kronede dage s. 15 ● Kommunistisk ungdom i 100 år s. 18 ●
APK: Samme fagforening, samme vilkår s. 21 ● Debat s. 22 ● Overophedning s. 24

Det store forlig

Den 20. juni 2006 dukkede de frem fra forhandlingsborde - sejrherre i et Danmarkshistorisk forlig. De var enige om en omfattende 'Velfærdsreform' – en af de mest indgribende parlamentariske aftaler i årtier. Et stort parlamentarisk flertal i folketinget vil stå bag, når 'reformen' udmøntes som lovgivning til efteråret. De var der alle sammen: Krigsforbrydere, racister, classesamarbejdsfolk, forlorne humanister, vælgerbedragere. Storkapitalens og Mærskes agenter. USA's lakajer. EU' edsvorne flok: Fogh, Bendtsen, Kjærsgård, Thorning-Schmidt, Jelved og deres stabsofficerer. Danmarks sølle toppolitikere.

Pensionsalderen hæves generelt med to år. Folkepensionsalderen skal nu være 67, efterlønsalderen 62. I forliget er indbygget en nærmest automatisk senere hævelse af pensionsalderen, og efterlønsordningens reelle likvidering. De er enige om, at danskerne skal arbejde mere og hårdere gennem et længere arbejdsliv. De kalder det at 'fremtidssikre velfærd' – men glemmer at tilføje, at det er kapitalens velfærd og ikke den brede befolknings, de taler om. Profitsikring på sigt!

Det er virksomhedernes behov og krav, der skal dækkes. Uanset om arbejdet findes eller ej, skal alle stå til rådighed for profitjagten når som helst, hvor som helst. Er man arbejdsløs, syg eller på anden måde handicappet, er det pissen, der skal skabe jobberedthed. Det er deres egen skyld, hvis de ikke har noget arbejde, eller bliver syge – for forretningen Danmark kører strålende, med verdens bedste erhvervsfolk og politikere i spidsen. Ikke noget med at drive den af og udnytte velfærdssydelseerne. De eksisterer nemlig ikke. Det kalder man at hjælpe de arbejdsløse til en plads på tilværelsens solside.

Det er et privilegium at være dansker og leve i verdens bedste velfærdssamfund med verdens bedste monopol og Fogh og Kjærsgård i spidsen. Det er kun for de udvalgte få – og de skal gøre sig fortjent til det. Det skal være sværere at blive dansker, og er man så heldig at være kommet hertil som flygtning eller indvandrer (og er sluppet levende ud af flygtningelejrene) skal der stilles endnu større krav for at blive en del af samfundet. Det kaldes forbedret integration.

De unge må se at forstå det, ned til vuggestueniveau: Denne regering og dens tre støttepartier mener det alvorligt, når den siger, de skal hurtigere igennem uddannelsessystemet. Hele

KOMMUNISTISK POLITIK

ideen er, at folk skal kvalificeres maksimalt på hurtigere tid, så de starte deres arbejdsliv flere år tidligere. Når de så også kan trække sig tilbage nogle år senere, passer regnestykket. Alle danskere kan øge deres indsats i firmaernes tjeneste med fem-seks år. Det vil skabe stor rigdom, flere seriøse mennesker.

Det hedder 'globalisering med et menneskeligt ansigt' (Fogh). Med dette forlig er Danmark blevet en 'international rollemodel' (Fogh og Jelved).

Politikerne er enige. Arbejdsgiverne, LO og forbundstoppe - ne støtter forliget. De borgerlige medier fortæller solstrålehistorier om 'det gode håndværk', om Thorning-Schmidts 'svendestykke', om Pia Kjærsgårds kvaler med sine løftebrud. De har alle sat deres 'troværdighed' på højkant. Nu skal hele svineriet sælges som fremskridt til danskerne.

Det store spørgsmål for alle er, hvorvidt det brede flertal (ikke i folketinget, men i befolkningen) køber den. Mere end 100.000 var på gaderne i protest mod det forlig, der nu (med småændringer) bliver en realitet. De unge og deres organisationer har allerede sagt fra og vil søge gennem aktioner at vælte lovforslagene. Socialdemokratiet og fagtoppene var advaret: Lav ikke forlig med Fogh. Det har de gjort - og de siger det vil holde de næste 20 år, sådan cirka. De er på Foghs og Mærskes side – mod det store flertal. Hverken Fogh, Jelved eller Schmidt er folkets kandidater til statsministerposten.

- Det er ikke første gang, det store flertal har stået overfor et massivt folketingsflertal, og alligevel fået hindret deres planer, siger Arbejderpartiet Kommunisternes formand Dorte Grenaa: – Det har vi f.eks. set ved flere af EU-folkeafstemningerne. Denne dybt reaktionære anti-velfærdsreform kan også væltes. Men det vil ikke ske ved folkeafstemning, eller i første omgang ved et valg. Det kan kun ske gennem en aktiv protestbølge, med opbygningen af en meget bred folkelig front for at vælte det og vælte regeringen Fogh. 17. maj viste, at det er muligt at opbygge en sådan bred enhedsbevægelse af unge, arbejdere, arbejdsløse, pensionister o.s.v. Kun en sådan bevægelse – og den er allerede på vej - kan sætte Danmark på en helt anden kurs.

En helt anden kurs er nødvendig! Skrot det store forlig!

Redaktionen 21. juni 2006

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for

APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Redaktion og abonnement

Onsdag og torsdag
15.30 - 17.30

Ansvarshavende redaktør:

Klaus Riis

KP's hjemmeside/ Netavisen:

www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:

www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (13 nr.) 280 kr.

År (26 nr.) 480 kr.

Institutioner

½ år 360 kr. - 1 år 640 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline næste nr. 21.07.06

EU-ledere vil gennemtrumfe forfatning

EU medlemslandene er blevet enige om en vej ud af forfatningskrisen og satte i midten af juni nyt liv i unionen. Opsummeringen fra et års debat gav den konklusion, man havde bestilt: ”*Selv om der i alle de offentlige debatter er blevet givet udtryk for bekymringer og betænkeligheder, går borgerne fortsat ind for det europæiske projekt.*”

Planen er, at Tyskland, EUs formandsland fra årsskiftet, får til opgave at tale med alle medlemslandene om, hvad der skal til for vedtage forfatningen. Resultatet præsenteres i en rapport, der skal danne udgangspunkt for konkrete forhandlinger frem til en ny regeringskonference foråret 2008.

Den svenske statsminister Göran Persson forklarer den lange arbejds-pause med, at det er vigtigt, man ikke forhaster sig med at gennemføre en ny konstitution. For vedtages forfatningen, er det en historisk beslutning.

”*Det är troligen den sista författningen som unionen tar, därför att med det sätt vi har att ratificera, med enhällighet, och så måste det vara när det är självständiga stater som går samman i det här arbetet. Så vet vi att vi har kanske 35-40 stater om några år med helt olika politisk kultur. Det här är chansen att få en vettig författning, och då ska vi inte slarva bort det.*”

Regeringslederne bifaldt, med begejstring, et arbejds-papir som kommissionen har vedtaget i lyset af den lettere forsinkede forfatning: *Europe in the World — Some Practical Proposals for Greater Coherence, Effectiveness and Visibility* (dette dokument findes ikke på dansk). Det er et strategipapir om hvordan man kan udnytte det eksisterende traktatgrundlag til det yderste med hensyn til en forstærket udenrigs-politisk indsats, samt forslag til, ”*hvordan EU kan skabe en stærk følelse af, at der er en fælles interesse, og det sikrer, at den politiske vilje følges op med de nødvendige politiske instrumenter.*”

Konkret vil man bl.a. styrke kommissionens rolle i udenrigspolitiske

spørgsmål, øge samarbejdet mellem formandskabet og kommissionen med gensidig repræsentation i udvalg, og udsende folk fra kommissionen til særligt vigtige ambassader.

Det Europæiske Råd behandlede også en række tekniske spørgsmål om udbygningen af unionen - herunder: Fælles visumansøgningscentre og indsamling af biometriske identifikatorer i visumøjemed. Udviklingen af et fælles europæisk asylsystem. Intensivering af politisamarbejdet. Styrkelse af kampen mod illegale indvandrere.

KOMMENTAR

Censur af Internettet. EU's evne til at reagere på kriser både inden for og uden for EU. Fælles energipolitik for Europa (først og fremmest med støtte til infrastrukturprojekter der åbner nye forsyningsruter). Uranforsyningen skal ifølge rapporten sikres ved hjælp af en international ordning, hvor der også tages hensyn til forpligtelser om ikke-spredning af kernevåben. Den foreslåede energistrategi går bl.a. ud på, at EU skal give støtte til produktion og eksport af olie og gas i lande uden for Unionen, opbygge fælles energilagere, og lægge en øget vægt på vedvarende energi. Tyrkiet er udset som et internationalt knudepunkt for gas og olie – underforstået for at bidrage til den europæiske forsynings-sikkerhed. Den nye olieterminal i

Ceyhan ved den tyrkiske Middelhavskyst og en planlagt ledning for naturgas fra Iran til Europa er eksempel på den slags projekter af EU-interesse.

På spørgsmålet om Irak hilser topmødet ”*dannelsen af den nye nationale enhedsregering i Irak den 20. maj 2006 velkommen; denne regering er nu fuldtallig, efter at der er blevet udnævnt en forsvars- og en indenrigsminister samt en minister for national sikkerhed. Dette er et stort og vigtigt skridt i den proces, der skal gøre Irak til et demokratisk land.*”

De forenede europæiske regeringer har, som FN's sikkerhedsråd, gentagne gange bundet sig op på støtte til den amerikanske besættelse. Det forbedrede forhold til USA bekræftes af topmødet, der afholdes kun få dage efter mødet i det Europæiske Råd.

Kommissionens præsident Barroso udtalte: ”*EU-US relationerne er blevet styrket betydeligt gennem det sidste år og vi samarbejder systematisk om, hvordan vi skal stille os til fælles økonomiske, politiske og miljø udfordringer. Med fælles værdier og interesser er EU og US naturlige partnere og spiller en ledende rolle i verden. Topmødet vil bestyrke årets arbejde og styrke vores globale partnerskab.*”

Den irakiske modstandskamp har sat en stopper for verdens mægtigste militærmagt, og dens glubske jagt på energi. Det har betydet en prisstigning på olie, som også mærkes hårdt i EU. Glemte er alle principper og krigsforbryderen Bush modtages med åbne arme.

Det er tydeligt at EU spiller ”*den flinke politimand*” i Mellemøsten, Middelhavsregionen og store dele af Afrika, med det groteske mantra om partnerskab, ansvarlighed og ejerskab, god regeringsførelse, retssikkerhed og respekt for menneskerettighederne. I Europa myrder man diplomatisk for lukkede døre, mens gentlemen med loven i hånd tager selv den sidste krumme.

-fsk

Sort forlig: Tilbagetrækning

Skandale: LO og de fleste forbundsledelser støtter anti-velfærdsforliget

Det såkaldte velfærdsforlig, der blev indgået i tirsdags til stor tilfredshed for ikke bare de deltagende partier, men også det samlede danske erhvervsliv, nogle fagforbund og hele den herskende klasse i Danmark, blev dagen efter mødt af folkelige og primært ungdommelige protester.

Det er der ikke så meget at sige til. Forliget stjæler to års efterløn for alle kommende efterlønnere, og to års pension for alle. Med tiden kan tilbagetrækningsalderen yderligere udsættes. Den sidste bloddråbe skal suges, inden vi får lov at nyde et otium eller hvile i fred to alen under overfladen.

De kritiske røster, der har holdt fast i, at de nedslidte har ret til at forlade

arbejdsmarkedet lidt tidligere, forsøges manipuleret væk med en såkaldt nedslidningsfond på – i øvrigt – sølle 350 mio. kr. Det er fuldstændigt uigennemskueligt, hvorvidt fonden vil komme nogle lønmodtagere til gode, eller om midlerne vil havne i firmaernes lommer, begrundet i forskellige projekter til fremme af ”sund” produktion.

Forligspartiernes omsorg for de nedslidte kan ikke en gang finde plads på toppen af et knappenålshoved: Aftalen betyder nemlig, at efterlønnen eksempelvis for en 62-årig rengøringsassistent forringes med 62.000 kroner om året.

Efterlønsordningen vil fremover også være betinget af, at man har 30 års a-kasseanciennitet (modsat tidligere 25 år), hvorfor mange allerede her har mistet retten, idet de måske først har knyttet sig til ordningen som 35-årig.

17. maj, Kgs. Nytorv

De nuværende gældende regler for 55-59-årige om forlængelse af dagpengene er annulleret med garantien om ”retten til et arbejde”. Dette udsagn er også totalt uigennemskueligt, idet det såkaldte ”grå guld” i årevis ligget på knæ for at få et arbejde; - så hvor skal de arbejdspladser nu dukke op – og

Starthjælp til fattigdom

Starthjælp har i nogles ører en positiv klang; men for de udsatte er det hård kost. Konsekvenserne er nu indtruffet i et omfang, der har lagt grunden til begrebet ”Ny fattigdom”, der dækker over at masser af indvandrere, flygtninge og enlige mødre strømmer til varmestuer og herberger.

Det ”nye” består i, at disse grupper i et hidtil uset omfang i kampen for overhovedet at opretholde eksistensen tvinges til at stå med hatten i hånden i forskellige hjælpeorganisationer.

Bjarne Lenau Henriksen, chef for Kirkens Korshær, redegør i sin årsberetning:

- Indvandrere og flygtninge begyndte at opsøge vores varmestuer og herberger for en halv snes år siden, og vi har oplevet en voldsom stigning siden da. De økonomiske livsvilkår er blevet forringet. Især starthjælpen har ramt dem hårdt, fordi mange ikke er i stand til at påtage sig et arbejde.

Han mener også, at integrationspolitikken har sin egen sociale slagside:

- Vi synes, at det er lykkedes Danmark at integrere de fremmede rigtig godt på bunden af samfundet. Det er,

som om de værste sociale problemer koncentrerer blandt de fremmede. Arbejdsløshed, kriminalitet, isolation og flerdobbelt udstødelse er åbenlyse livsvilkår for mange mennesker med anden etnisk baggrund end dansk.

Bjarne Henriksen sammenligner fattigdommens omfang med 30'ernes Danmark.

Kirkens Korshær er ikke ene om at konstatere den stigende fattigdom, forårsaget af starthjælpen. Formand for Rådet for Socialt Udsatte, Preben Brandt, erklærer sig enig i vurderingerne.

Begge organisationer konstaterer, at problemerne i dag hovedsageligt er koncentreret omkring storbyerne; men det vil over en årrække brede sig til de mindre provinsbyer og landet.

Starthjælp for unge under 25 er for hjemmeboende 2.278 kr. før skat. For udeboende 4.583 kr. om måneden før skat.

For personer over 25 år er starthjælpen for enlige 5.419 kr., hvortil der tilfaldt lidt tillæg, hvis man har børn. Omvendt bliver man trukket, hvis man har en samlever eller er gift.

Kommunistisk Politik i ferien

**KOMMUNISTISK
POLITIK**

Dette nummer af Kommunistisk Politik er det sidste inden sommerferien.

Næste nr. (KP14) udkommer fredag den 28. juli – samme dag som International Ungdomslejr 2006 starter.

Vi ønsker læserne god ferie, stor kamplyst – og en god rød sommerlejr!

Redaktionen

Fra arbejdsplads og fagforening

til hvilke betingelser.

Dagpengene for de 25-29-årige pilles der ikke ved; men i stedet tvangsaktiveres de efter 9 måneder i modsætning til de 12 måneder, der er gældende i dag.

Rådighedsreglerne for alle dagpengemodtagere strammes, så endnu flere bliver sluset over på kontanthjælp.

Det er blot nogle af de elementer, som berører de arbejdende og/eller de arbejdsløse.

Der er blevet taget fat med skarp lud, så det er meget beskæmmende at erfare forbundstoppenes vurdering af forligets indhold. Dansk Metal har eksempelvis udtalt, at efterlønsordningen er som at få en julegave i juli. Til gengæld giver forbundet Fag Og Arbejde forliget nogle kritiske røster med på vejen:

- Et meget stort flertal har gjort brug af efterlønsordningen fra 60 år. Fremover anvender politikerne piskeren for at få medlemmerne til at blive på arbejdsmarkedet. Det giver næppe mere velfærd til de pågældende, hvor mange allerede i dag som 60-årige føler sig

udbrændte og nedslidte, siger Dennis Kristensen, formand for FOA.

Det er endnu i skrivende stund uvist, hvorvidt andre forbund er skeptiske eller vil opfordre til modstand mod det sorte forlig. Det største forbund, 3F, har udtalt, at forliget er *socialt afbalanceret*:
- Vi synes, at resultatet er tilfredsstillende, og det fremtidssikrer velfærdssamfundet, udtaler forbundsformand Poul Erik Skov Christensen. Formanden begrundet det med, at Socialdemokraterne har været i stand til at pille flere af regeringens ideer ud af det endelige forlig, og vurderer, at Socialdemokraterne har holdt deres løfter.

Fogh opfyldte for en gangs skyld sine valglofter: Der bliver ikke rørt ved efterlønnen, hvis ikke Socialdemokraterne er med!

Socialdemokraterne var med; ikke tvungne – ikke pressede; men næsten tiggende. Helle Thorning-Schmidt havde brug for at deltage i et forlig for at pleje sit selvskabte image: Fogh-regeringen skal forhandles ud af lokalene.

-gri

7.000 uden læreplads

På trods af den store efterspørgsel på arbejdskraft og det dertil hørende klynkeri over mangelen på samme, så vil firmaerne ikke oprette lærlingepladser til 7.000 unge, der står på spring til en faglig uddannelse.

De nyeste tal fra undervisningsministeriet dokumenterer, at der ved udgangen af april måned var 7.048 praktikpladssøgende unge uden fremtid for en faglig uddannelse. Samtidig fastslås det, at 24 pct. færre søger en praktikplads, hvilket anses for at være positivt af eksempelvis fagforbundet 3F. Det er imidlertid en vurdering, der er yderst kritisabel. Forklaringen er nemlig ifølge lærerne på de tekniske skoler, at de unge er nervøse med at binde an med et års skoleophold, der alligevel ikke munder ud i en læreplads. Der findes ikke materiale, der afdækker, hvorvidt disse 2-3.000 unge søger ufaglært jobs eller anden uddannelse.

Kendsgerningerne er blot, at ”puklen” af unge uden teknisk læreplads i en årrække har stabiliseret sig i omegnen af 7.000 om året.

Dette råstofspild blev sat op i gear

for et par år siden, da den daværende undervisningsminister, Ulla Skandale Tørnæs (V), fjernede skolepraktikordningen, der gav de faglige elever muligheden for at fuldføre deres uddannelse i et skoleforløb. Argumenterne den gang var dels, at det alligevel ikke var til gavn for de unge at gennemgå en uddannelse, når der efterfølgende ikke var jobs til dem, og dels at arbejdsgiverne ved bortfaldet af skolepraktikordningen ville oprette flere lærlingepladser. Det sidste er som bekendt ikke fundet sted i et omfang, der overhovedet behøves nævnt, og den første påstand er jo totalt selvmodsigende, idet byggefagene i årevis har klaget over for alt for få arbejdere.

I stedet for at uddanne de mange tusind unge, der hvert år står på spring, kender hykleriet ingen grænser, når det drejer sig om at svine de arbejdsløse til for ikke at ville tage arbejde.

3F mener ligefrem, at man skal belønne arbejdsgivere, der finder det umagen værd, at udnytte lærlinge i næsten fire år.

-gri

Nordisk model i fare

EU-kommissionen har i et hørings-svar til EF-domstolen bedømt den nordiske aftalemodel i strid med EU-regler og en forhindring for markedskræfternes fri bevægelighed.

Høringsvaret falder i forbindelse med den såkaldte Vaxholmsag, der føres ved EF-domstolen, hvor kommissionen altså klart tilkendegiver, hvilken retning dommen skal tage: Væk med modellen, der er baseret på kollektive overenskomster og forhandlingsret.

Farums fritænkning

Farum kommune har igen bragt sig i søgelyset for misbrug/mishandling – endda ulovligt – af arbejdsløse i kommunen. For anden gang på fire har kommunen fået en dom for at benytte arbejdsløse til at pakke produkter for private firmaer, hvilket har været konkurrenceforvridende. Dommens præmisser er således klart en hensyntagen til erhvervslivet snarere end til de arbejdsløse.

Formanden for Landsforeningen af Arbejdsløse (LA), Erling Frederiksen, er skeptisk overfor dommens betydning:

- Sagen får næppe de store konsekvenser. Jeg frygter at aktiveringen i Farum kører videre, ligesom det er sket andre steder i landet efter klager.

Færre på kontanthjælp

I det sidste år er antallet af kontanthjælpsmodtagere faldet med 8.000 til i alt 143.000, hvilket er en besparelse for staten på 88 millioner kroner. Antallet af personer på revalidering og i aktivering er stagneret i samme periode.

Det fremgår til gengæld ikke, hvor mange af de 8.000, der er blevet frataget retten til kontanthjælp og må leve for egen lommeuld, eller hvor mange, der har opnået anden form for indkomst.

Fogh, Bush, Annan og olien i Sudan

Anders Fogh Rasmussen behandles i medierne (især de danske) som en statsmand af international statur. Da han mødtes med George Bush i Camp David var det imidlertid ikke et møde mellem statsmænd, men mellem globale gangstere og internationale krigsforbrydere, ude på nye rov.

Mødet var omgærdet af fuld mediestøj om Al Zarqawis død, som blev fremstillet som en gigantisk militær og politisk sejr for USA i Irak. Men al larmen omkring Al Zarqawi og terrorisme har hele tiden været et forsøg på at tilsløre den virkelige karakter af modstanden i Irak: en national befrielseskamp, støttet af langt hovedparten af befolkningen, imod udenlandske aggressorer, gamle kolonimagter, der endnu engang vil sætte sig i besiddelse af den irakiske olie.

De 'store statsmænd', med hænderne dryppende rødt af blod og glinsende sort af olie, har ansvaret for hundredtusinders død, for ødelæggelsen af den irakiske infrastruktur og af et relativt velfungerende samfund, for en ubeskrivelig elendighed, som den irakiske befolkning lider under. Den sektariske terror, som gør tilværelsen endnu mere usikker, eksisterede ikke før besættelsen. Den er derimod direkte skabt og opmuntret af besættelsesmagterne. Den irakiske modstand har vist sig så stærk, at man nu anvender 'Guatemala-modellen' – dødspatroljer, hvad de tyske nazister kaldte 'Nacht-und-Nebel'-aktioner – til sektarisk og etnisk opsplnitning af landet.

Bortset fra Blair, som er på vej ud, og Ariel Sharon, som er hjernedød, har Bush ingen så trofast allieret som Anders Fogh, hvis forbryderiske troskab

belønnes med fede kontrakter til Mærsk og den øvrige danske rustningsindustri.

Italien trækker sig ud af Irak, Japan har netop meddelt, at dets 'selvforsvarsstyrker' også er på vej ud, efter at dens opgave med at opbygge landet (læs: ødelægge det) er fuldført – men Fogh øger det danske kontingent og sender flere og friske soldater til Afghanistan.

Darfur, Darfur

Der foregår for øjeblikket en global kampagne for at sende soldater til Sudans Darfur-provins. 'Folkemordet i Darfur' er det løsen, det skal foregå under. Og kasketten soldaterne skal have på er FN's. Danmark skal være med. Det var den vigtigste nyhed, der slap ud fra Camp David-mødet med Bush. At det både er alvorligt ment og nært forestående, understreges af, at statsmand Fogh fik besøg af FN's generalsekretær Kofi Annan, en agent for amerikansk politik.

Invasionen forberedes som en 'fredsmission' – men historien viser, at amerikanske fredsmissioner i FN-regi betyder krig, død og besættelse. FN-missionen i Korea betød 4 millioner døde og et halvt århundredes amerikansk besættelse. I 1961 var de i Congo og spillede en rolle i mordet på Patrice Lumumba. Senest har de i Eks-Jugoslavien og Haiti været et dække for amerikansk og EU-invasion og besættelse.

Som i Irak, Afghanistan og så mange andre steder, hvor USA har interventeret, handler det ikke om at fred eller redde menneskeliv. Det handler endnu engang om olie. Det amerikanske behov er umætteligt. Af Sudans 35 millioner lever 6 millioner i Darfur-provinsen – og nylige opdagelser har vist, at Sudan besidder store oliereserver, måske på højde med Saudiarabiens. Sudans regering har ikke underlagt sig amerikansk oliediktat. I stedet arbejder Kina med udvinding af den sudanesiske olie.

Det kan USA ikke tillade. Det vil Mærsk ikke have. Derfor bliver der militær intervention. Og derfor vil Danmark være med – medmindre denne forbrydelse stoppes i opløbet.

*Hvem var Al-Zarqawi?
Og er han overhovedet død?
Sandsynligvis vil han
genopstå - sandsynligvis
under et andet navn.
USA har brug for
terroristmyterne - og det
skaber dem selv*

Der er blevet sagt og skrevet meget om jordaneren Abu Musab Al-Zarqawi på det seneste som følge af, at han ifølge den amerikansk ledede besættelsesmagt den 7. juni skulle være blevet dræbt ved amerikanernes bombing af et hus i Baquba, 50 kilometer nordøst for Bagdad.

Der skal ikke her tærskes langhalm på Al-Zarqawi, som ifølge vestlige medier er det mystiske Al-Qaidas leder i Irak. Han er kun relevant i forhold til besættelsesmagtens løgnepropaganda om modstandskampen i Irak. Dog skal følgende siges:

1. Er Al-Zarqawi overhovedet død? Vi har kun det udsagn fra de amerikanske besættelse, der ved tidligere lejligheder også har erklæret ham død, men den "troværdige" kilde har ikke generet de danske massemedier, der har kastet sig ud i vild ekstase over "terrorlederens død". Men hvad med Al-Zarqawis familie? Hvad siger den om hans død? Familien har krævet liget af Al-Zarqawi udleveret til Jordan. Så længe Al-Zarqawis familie ikke har set liget og bekræftet, at det er ham, er hans død et postulat fra besætternes side.

2. Hvordan kan det være, at der blot en måned før Al-Zarqawis angivelige død – en Al-Zarqawi, som i mere end tre år åbenbart havde været i stand til at undslippe besættelsesmagten og dens efterretningsvæsen og -teknologi – dukker en video op på Internettet, som viser ham helt uden nogen former for maskering og i et område, som stedkendte irakere givetvis har kunnet genkende og udpege for besætterne? Var den ellers så snu Al-Zarqawi pludselig blevet så dum og naiv, at han på den måde trådte åbent frem foran fjenden? Hvis ja, hvordan kan en sådan person lede en så succesfuld modstandskamp mod den

Besætternes Al-Zarqawi-myte lever videre

Af Carsten Kofoed

amerikansk ledede besættelsesmagt, sådan som massemediernes påstår?

3. Hvorfor kom nyheden om Al-Zarqawis død lige præcis midt under hele skandalen om amerikanernes henrettelse af 24 civile irakere i Haditha? Var det blot en tilfældighed? Blev han virkelig dræbt på det tidspunkt, eller havde han været død længe? Og er de billeder, som vi har set, overhovedet ægte?

Der er mange spørgsmål vedrørende denne Al-Zarqawi, der, uanset om han er død eller levende, er en myte i en irakisk sammenhæng. Dem, der vælter sig rundt i alt mudderet om Al-Zarqawi – som de danske og de øvrige vestlige massemedier gør – og tillægger ham en væsentlig betydning for eller ligefrem ledende rolle i modstandskampen i Irak, fortjener ikke at blive taget seriøst. De er enten håbløst naive og dilettanter med hensyn til politisk analyse af situationen i Irak eller bare USA's prostituerede mikrofonholdere, som har solgt deres professionelle værdighed.

Hvis jordaneren Al-Zarqawi og hans fremmede krigere virkelig ledede eller leder modstandskampen i Irak, ville det nemlig være første gang i historien, at udlændingene – og ikke de lokale – ledede befrielseskampen i et besat land, fordi det er en regel uden undtagelse, at uden et lokalt og meget loyalt netværk, sådan som de irakiske modstandsgrupper har, og som forsyner dem med informationer, giver beskyttelse, kost, logi osv., kan man slet ikke bekæmpe en militært teknologisk klart overlegen fjende som den amerikanske supermagt.

Hvordan skulle i øvrigt disse fremmede krigere, hvor man selv på deres arabiske dialekt, der er tydelig forskellig fra de irakiske, kan skille dem fra irakerne, kunne lede noget som helst af betydning i Irak?

Den væbnede irakiske modstand ledes af Iraks største og bedst organiserede politiske parti, det panarabiske Baath-parti, der i dag er ulovliggjort af den fascistiske besættelsesmagt, og som i 35 år

stod i spidsen for opbygningen af et selvstændigt og progressivt Irak. Før besættelsen talte partiet flere millioner medlemmer, som naturligvis ikke holdt op med at være baathister og irakiske patrioter, fordi USA og dets lakajlande som Danmark besatte Irak. Baath-partiet kender Irak og irakerne bedre end nogen andre. Derfor lægger Frit Irak Blog også særlig vægt på at oversætte og bringe partiets udtalelser og analyser. Lederen af den væbnede modstand i Irak hedder Izzat Ibrahim Al-Douri, Baath-partiets fungerende formand, efter at modstandsmanden og frihedskæmperen præsident Saddam Hussein blev taget til fange af de amerikanske torturbødder.

Myten om Al-Zarqawi blev skabt af USA's enorme propagandamaskine for at kunne fremstille den legitime væbnede irakiske modstand som udenlandsk, Al-Qaida-styret, terroristisk og sektersk. Dermed kunne den ellers manglende forbindelse mellem Irak og "krigen mod terror" skabes, en forbindelse, som naturligvis ikke er død med Al-Zarqawi-myten, fordi besætterne har brug for den, men også brug for "sejre" på slagmarken – som for eksempel en "terrorleders død". Med Al-Zarqawi-myten forsøger besætterne og kollaboratørerne også at fremstille dem selv, som om de heroisk kæmper for Irak og det irakiske folk imod de "frygtelige udenlandske terrorister", der er kommet til Irak og dræber irakere. Det er de også, men de bærer Stars and Stripes, Union Jack og Dannebrog.

Al-Zarqawi kom med hadske, sekterske udfald mod shiamuslimer, som alle

irakiske modstandsgrupper fordømte, netop fordi modstandskampen ikke er styret af etnisk eller religiøs had, men alene rettet mod besættelsesmagten og de lokale irakiske kollaboratører, der omfatter såvel arabiske sunni- og shiamuslimer som kurdere, der i øvrigt er sunnimuslimer. En modstandskamp, der kun baserede sig på de 20 procent af Iraks befolkning, som er arabiske sunnimuslimer, ville ikke have en kina-mands chance for at vinde kampen. En bredere basis er afgørende, og netop derfor er sektersismen og den deraf følgende opspaltning af det irakiske folk udelukkende et kort, som besætterne har klar fordel af og derfor spiller.

USA har allerede offentliggjort et billede af "den nye leder af Al-Qaida i Irak", en mand ved navn Abu Ayyub Al-Masri (Abu Hamza Al-Muhajir). Gad vide, hvornår det billede er taget? Det er utroligt, så meget de amerikanere tilsyneladende ved om Al-Qaida, og vi kommer med sikkerhed til at høre meget mere om Al-Masri og hans "gerninger", handlinger, hvis reelle ophavsmænd skal findes i efterretningstjenesterne i USA, Iran og Israel. Fjenden skal have et billede, et ansigt, da det lettere kan sælge krigen over for de mere og mere skeptiske befolkninger i besætterlandene. Samme propagandatricks brugtes i øvrigt også før aggressionen. Dengang var fjendens billede Iraks præsident Saddam Hussein.

Men mere vigtigt end al den snak om Al-Zarqawi er det, at Italien, der efter Storbritannien er det europæiske land med flest soldater i Irak, cirka 2.700, nu er i fuld gang med tilbagetrækningen fra Irak. Alle italienske soldater vil være ude af Irak i løbet af de kommende måneder, siger Italiens udenrigsminister Massimo D'Alema.

Det er endnu en konkret sejr for den væbnede irakiske modstandsbevægelse på vejen mod befrielsen af Irak. Al-Zarqawi eller ej.

Frit Irak Blog, 17. juni 2006

Nej til EU-forfatning ad bagvejen

Udtalelse fra Forretningsudvalget i Folkebevægelsen mod EU, som har holdt møde i Vejle 10.-11. juni 2006:

Den danske udenrigsminister og hans EU-kolleger har tilsyneladende tænkt sig at gennemtrumfe den forkastede EU-forfatning ad bagvejen. Det skal ske ved hjælp af en mini-traktat eller gradvis indførelse af enkelte elementer fra den. Sådan vil politikerne undgå at skulle lytte til dommen fra de mere og mere kritiske befolkninger i EU-landene.

At indføre EU-forfatningen på denne måde vil være at skære endnu flere lunser af et i forvejen skrantende demokrati. Folkebevægelsen mod EU protesterer på det kraftigste mod dette seneste påfund og opfordrer til, at det eneste alternativ får en fremtrædende position i den forlængede tænkepause:

Et Danmark frigjort fra EU!

Netavisen

**Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag
www.kpnet.dk**

Fort Europa dræber over 7000

På Geneve-konventionens 50-års jubilæum erklærede FN i 2001 den 20. juni for "international flygtningedag" – en dag med fokus på de fordrevne folk overalt i verden og vores ansvar for at hjælpe dem.

Siden 1993 har den europæiske flygtningepolitik i stedet for at hjælpe dræbt over 7.000 mennesker, der forsøgte at komme i sikkerhed, og politikerne arbejder nu på at omfortolke og ændre Flygtningekonventionen, så endnu færre kan få hjælp.

Den internationale flygtningedag den 20. juni er en anledning til at minde politikerne og borgerne i Europa om ansvaret for og konsekvenserne af Fort Europas dødbringende politik.

Kampagnesiden "intet menneske er illegalt" har samlet, skrevet, oversat og redigeret en række artikler og link-samlinger, hvor du kan læse mere om, hvordan opbygningen af Fort Europa er ansvarlig for over 7.000 flygtninge og migranternes død, og om hvordan du kan deltage i protester imod denne dødbringende politik.

Bag dette uhyrligt høje tal gemmer der sig konkrete menneskeskæbner. Mennesker, som søgte i sikkerhed, men blev slået ihjel af en kynisk politik, der betragter flygtninge som statistikker og problemer i stedet for mennesker med behov for og krav om hjælp.

Intet menneske er illegalt
illegalt.mahost.org

EU farlig for trafiksikkerheden

Omkring 12 danskere omkommer hvert år på deres cykler, når lastbiler overser dem i et højresving. Endnu flere kvæstes. Et krav om el-justerbare spejle vil hjælpe chaufførerne til bedre at kunne få øje på cyklisterne og dermed redde menneskeliv. Men "Danmark vil på grund af EUs forbud mod tekniske handelshindringer ikke kunne stille krav om el-justerbare spejle", har transport- og energiminister Flemming Hansen oplyst til Folketinget.

- Det er grotesk, at EU på den måde direkte gør sig skyld i, at vi ikke kan forbedre trafiksikkerheden og redde

menneskeliv. For kun godt en måned siden kom det frem, at EUs regler om varenes frie bevægelighed forbyder de danske myndigheder i at stoppe import af farlige salmonella-bakterier, som er årsag til snes danskeres død om året og som gør op mod to tusinde syge, udtaler Ditte Staun, som er talsperson for Folkebevægelsen mod EU.

- Og dette er endnu eksempel i en uendelig lang række, der viser at EU er til skade for vores helbred. Prisen for medlemskab af EU er høj. Alt for høj efter Folkebevægelsens mening.

Massiv modstand mod nazi

Nazister og ultrahøjreorienterede forsøgte lørdag den 10. juni at gå på gaderne i både Århus og Svendborg for at erobre dem for deres hadske og racistiske budskaber. Begge steder blev de mødt af massive manifestationer.

Hovedslaget stod om Svendborg, hvor foreningen De Nationalliberale i tæt samarbejde med nazigruppen Dansk Front igen havde anmeldt en demonstration. Sidste gang, de prøvede, kunne den ikke gennemføres her.

Henvend 1000 antifascistiske demonstranter mødte op. Nazierne samlede under 100 slagsbrødre. Det blev dog ikke til det store slag, medierne havde lagt op til. Politiet endte med at sende nazisterne ud af Svendborg i deres busser, ledsaget af tilråb fra demonstranterne som 'Aldrig mere nazier i Svendborg' og 'God tur hjem'.

I Århus mønstrede højrekrafterne 12 personer, som politiet måtte gemme i et buskads og eskortere væk.

Forlorne demokrater

Den 21. marts 2003 er gået ind i historien som de danske krigsforbryderes dag. Da sandheden er krigens første offer, er det betydningsfuldt at fastholde, hvorledes det gik til, at Danmark brød med umindelige tiders politik og gjorde sig til deltager i USA's ulovlige, ikke-erklærede angrebskrig imod Irak.

50 folketingsmedlemmer bøjede sig ikke for presset og ville ikke give grønt lys for at udbrede 'Demokrati a la Vest' ved at lade bomber og granater hagle ned over de sagesløse indbyggere i et land, Danmark ikke havde noget udestående med.

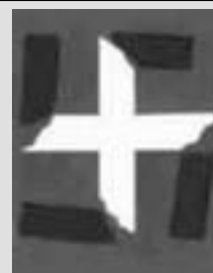
Af de 179 folkevalgte og lønnede folketingsmedlemmer var kun 111 til stede i salen, da Folketinget med kun 61 (!) stemmer vedtog at kaste Danmark ud i den folkeretsstridige krig uden mandat fra de Forenede Nationer (FN) og sende

dansk ungdom til et fjernt land for at kæmpe for andres interesser.

68 medlemmer deltog ikke i afstemningen. De havde skulket fra deres naturlige pligt til at give deres mening til kende i det mest betydningsfulde af alle betydningsfulde spørgsmål: Krig eller fred. Hvorfor sidder de ellers i landets højeste parlamentariske forsamling?

De 68 deltog i en såkaldt clearingsaftale.

Bestemmelserne om en sådan findes overhovedet ikke i Folketingets ellers lange og meget detaljerede forretningsorden. Der er således tale om en helt uofficiel overenskomst, hvorefter fraværende medlemmer fra regeringspartierne opvejes af et tilsvarende antal fraværende medlemmer fra oppositionen. Den uofficielle karakter understreges af, at clearing-aftaler ikke administreres af Folketinget og dets 'apparat', men af partiernes gruppesekretærer.

Landsmødet i FMN

Efter en grundig drøftelse af den danske deltagelse i den USA-styrede krig og besættelse i Irak vedtog Folkebevægelsen Mod Nazisme (FMN) på sit ordinære landsmøde 10. juni i København nedenstående erklæring 'Forlorne demokrater'. FMN opfordrer folketingsmedlemmerne til at skrotte den uautoriserede, private clearingaftale og til at trække de danske tropper hjem fra Irak og Afghanistan

På årsmødet aflagde formanden Ebbe Klausen og Frede Klitgård fra sekretariatet beretning om det forløbne års begivenheder og kommende aktiviteter. Disse beretninger blev godkendt efter debat. Det samme var tilfældet med regnskabet. Bestyrelsesmedlemmer på valg blev genvalgt.

For nylig var alle folketingsmedlemmer på plads, da enliges ret til kunstig befrugtning blev debatteret. Den sag overskyggede altså spørgsmålet om krig og fred.

I de forlorne demokraters organiserede pligtforsømmelse deltog folk som f.eks. Naser Khader (radikal) og Pernille Rosenkrantz-Theil og Søren Søndergård (Enhedslisten).

FMN opfordrer alle folketingsmedlemmer til at tilslutte sig modstanden imod dansk deltagelse i USA's krig:

1. Følg Italiens og en lang række andre landes eksempel.
2. Løsriv mr. Anders Fogh Rasmussen fra mr. Bushs favntag og deres fælles optræden som verdens enerådende og uindskrænkede herre.
3. Træk Danmark ud af den uerklærede krig og besættelse, FN har stemplet som ulovlig.
4. Træk alle danske tropper hjem fra Irak og Afghanistan nu.

Fredens sag må godt udbredes med Bush i nærheden

Af Ulla Røder

Fredsaktivisme er ikke kriminel: Frifindelse i Københavns Byret.

Sidste sommer stod jeg en regnfuld aften oppe i Fredensborg med et af de kulørte fredsflag, som vajer hver dag inde på Fredsvagten på Christiansborg Slotsplads.

Det var åbenbart for meget for vores politi, særligt hvis det banner, der hænger inde på Christiansborg Slotsplads hver dag, blev rullet ud foran borgerskabet i Fredensborg. Der står ”Krig er Terror” på det banner. Men det nåede politiet altså aldrig at finde ud af den aften deroppe i deres iver for at fjerne mig.

Uagtet, at ORDENSMAGTEN, i anledning af præsident Bushs besøg, havde lavet gadeorden i hele Fredensborg i dagevis, måtte jeg altså ikke forvirre gadebilledet med et banner. ”Ophænge anti-amerikansk propaganda”. Det var i hvert fald det, anklagen lød på. Jeg var blevet halet væk fra de nysgerrige blikke fra de omkringstående lokale beboere af fire civilklædte fra ”anti-terrorkorps Danmark” efter at have stået der med det lille kulørt PEACE-flag et par timer og lignet en druknet mus, til stor glæde for fotografene, som åbenbart gik rundt og kede sig gevaldigt, inden jeg ankom.

Det kan være, betjentene senere fik styrket deres nysgerrighed og fik taget et billede af banneret til sagen, mens jeg sad og kukkelurede ned på politistatio-

nen i celle 13, kaldt ”luksussuiten”, på Bellahøj Station. Der var i hvert fald en emsig fotograf, der absolut ville have et billede af mig, så mon ikke de også fik taget et snapshot af det formastelige banner tilhørende Fredsvagten. De må have haft travlt med noget, for de fik ikke bestilt den advokat, jeg bad dem om, og kl. 3 om natten kørte de mig lettere klatøjet til Vestre Fængsel og gav mig en fængselscelle at sove i (og et stykke italiensk brød med paprika på med ind i cellen). Næste morgen, kl. ca. 7.30, blev jeg uden et ord – efter jeg allernådigst, efter gentagen høflig anmodning, fik lov at forrette min nødtørft – sluppet fri efter omkring 10 timers frihedsberøvelse. Jeg var stadig

Er dette flag antiamerikansk? Det påstod politiet, der ville have Ulla Røder dømt for protest mod Bush-besøget

lidt klatøjet, men nåede da lige med til den store demonstration foran den amerikanske ambassade fire timer senere.

Nå, jeg fik et bødeforlæg for ingenting – som jeg nægtede at acceptere. Sagen endte i retten, og her var det første, dommeren spurgte om, da han læste papiret med anklagen: ”Hvad er det her med noget anti-amerikansk for noget?” Jeg havde lidt forestillingen om de lærde i Klods Hans-eventyret på net-hinden, da betjenten, der blev afhørt, blot kunne sige ”Æh...”

Det korte og det lange var, at jeg trak et banner op af tasken, viste det til dom-

meren sammen med en kopi af en avisnotits fra Politiken, hvor en kriminalkommissær havde udtalt sig om mine ’overtrædelser af loven’. Det beklagelige var, at det ikke var de overtrædelser, jeg var blevet anklaget for. Og man skal jo kun erklæres skyldig, når det er uden for enhver tvivl, at man er det.

Summa summarum: Frikendt – lød dommerens afgørelse. Og bøden på de 550 kr. kan politiet så kikke i vejviseren efter. De skulle i stedet betale sagens omkostninger, og måske kommer der en lille ekstra regning for frihedsberøvelse af en borger i 10 timer. Det skal jeg lige forhøre mig om, for det er ikke noget, jeg eller gider bruge kræfter på i mine sager. Men i disse tider, hvor retssikkerheden er ved at forsvinde, er det måske dobbelt så nødvendigt at føre sagen helt til ende, så de lærer, det har konsekvenser, når ORDENSMAGTEN glemmer, at de er til for borgerne. Men jeg er glad for at være blevet frikendt. Politiet overreagerede og gik virkelig over strengen den dag, og det er ikke første gang, et banner er blevet fjernet ud af hænderne på mig herhjemme af en hidsig betjent. Det skete også inde på Christiansborg, dengang NATO-generalerne var på besøg.

Jeg ved ikke, hvordan vi kan lære disse politifolk at dæmpe deres nervøsitet lidt. Jeg tror, jeg skulle tilbyde dem et kursus i ikkevolds-træning sammen med vores andre aktivister, når den Internationale Ungdomslejr i Nordsjælland den 28/7 til 5. august 2006 går løs. Det ville de have stor gavn af – de kunne tage Christianiastaben med også ved samme lejlighed.

Formentlig er politiet blevet briefet forinden af lejrledelsen om disse mange hundrede udenlandske gæsters ankomst, så de kan tage det afslappet. Der bliver i hvert fald set frem til en fredelig, folkelig og festlig sommerlejr, hvor USA’s globale terrorkrig, stigende fascisme og imperialismen skal diskuteres blandt de unge, der gerne vil lave verden om til en verden værd at leve i.

Danmark 2006

International Ungdomslejr

En uge
med solidaritet
Nordsjælland
28.juli - 5.aug

Mod Fascisme og Imperialisme

International solidaritet
Fælles handling

24 24 76 09
www.iul2006.net

International ungdomslejre 2006

Af Cathrine Pedersen, DKU

De unge over hele verden har fået nok. Fået nok af krig. Nok af olie-røvere og gangstere i jakkesæt. Nok af løfter, som ikke holdes. Nok af udliciteringer, privatiseringer, brugerbetaling, reformer, der betyder forværringer. Jorden er rig. Nød og fattigdom burde ikke findes.

Fra de små landsbyer i Mexico, Ecuador, Den Dominikanske Republik over bjerge og floder til de besatte områder i Irak og Palæstina til universiteter og uddannelsessteder i Frankrig, Grækenland, Spanien, Tyskland og Tyrkiet lyder protesterne stadig tydeligere.

En anden verden er nødvendig. Og en anden verden er mulig.

Det varmere, solidariske Danmark er ved at rejse sig mod den nyliberalistiske storm Anders Fogh og Pia Kjærsgaard i årevis har spyet ud over Danmark. Hundretusinder af mennesker har været på gaden imod Foghs ulovlige krige, imod hans anti-vel-færdsreform, for et Danmark vi ikke skal skamme os over.

I år byder den danske sommer på en enestående mulighed for at mødes på tværs af grænser og

Stop det globale nyliberale felttog!

De pædagogstuderendes sektion den 17. maj, da mere end 100.000 var på gaden i protest mod 'Vel-færdsreformen'

nationaliteter. Den tyvende internationale ungdomslejre imod fascisme og imperialismen bliver i år afholdt på Isterød Efter- og Højskole. Her vil der gennem 9 intense dage blive udvekslet tanker, erfaringer og kultur mellem syd-amerikanere, afrikanere, europæere, amerikanere og asiater – aktive i ungdommens kampe i deres egne lande. Det fælles udgangspunkt er troen på, at vi kan skabe en bedre og mere retfærdig verden sammen. Vi mødes for at lave den om.

Vi danske unge vil give flere hundrede andre unge, fra mere end 20 lande, et andet indtryk af vores nation end som Muhammed-tegningernes land. Det vil ske ved at fokusere på den nuværende ungdomsbevægelse, på vores kunst og kultur, på det andet Danmark. Mange forskellige kræfter – fra PLS, Folkebevægelsens Ungdom, christianitter, Foreningen Oprør, Komiteen for et Frit Irak og Budskab fra Græsrodderne til en stribe unge musikere og kunstnere - vil være med til at vise det.

Du kan også være med! Tag på International Ungdomslejre i år.

Du behøver bare rejse til Nord-sjælland.

IUL 2006: Program

Lejren afholdes på
Isterød Efter- og Højskole
Nebbegaards Allé 2-9
2970 Hørsholm

Fredag den 28. juli - lørdag den 5. august

FREDAG 28. JULI

ÅBNINGS DAG

Ankomst, indskrivning og indkvartering fra kl. 8 morgen.
Særlig bustransporter for udenlandske deltagere

Kl. 18: Spisning

Kl. 20: Velkomst, præsentation og åbning af lejren i det store telt. Derefter åbner cafeer, biograf og andre aktiviteter.

Hovedtemaerne indledes hver dag kl. 10-12.30 i Det store telt. Eftermiddag/aften er der workshops, seminarer, sport mm. Cafeerne har fortrinsvis aftenprogrammer. Hver dag workshops arrangeret af forskellige deltagerlande

LØRDAG 29. JULI

Tema: Mellemøsten og imperialismens strategi

Hovedoplæg i det store telt ved repræsentant for den irakiske modstand, repræsentant fra EMEK (Tyrkiet), amerikansk krigsmodstander m.fl.

Workshops (eftermiddag/aften) bl.a. om situationen i Irak, den globale krigsmodstand og om oliens rolle i USA's strategi. Fotoudstilling om Irak. Sportsturneringer starter.

KL. 20: MEGA-ÅBNINGSFEST

Internationale grupper og bl.a. Burm og Street Committee (Dk)

SØNDAG 30. JULI

Tema: Palæstina – solidaritet og modstand

Hovedoplæg i det store telt ved bl.a. Naser Alsehli, palæstinensisk journalist og Patrick MacManus.

Workshops bl.a. om Palæstina og Foreningen oprør (modstandskamp er ikke terror). Palæstinensisk fotoudstilling. Sportsturneringer fortsætter. Message from the Grassroots-cafeen og International Café åbner for alvor op bl.a. med palæstinensisk og tyrkisk musik

MANDAG 31. JULI

Tema: Neoliberalisme og modstand

Den franske erfaring: Hoveddiskussion i det store telt organiseres af den franske delegation. Bl.a. med deltagere fra det franske oprør mod CSE og kampen mod EU-forfatningen Workshops med bl.a. Folkebevægelsens ungdom, PLS om uddannelseskampen i Danmark, KPD (Tyskland) om EU-forfatningen

Christiania-aften i International Café med Sorteper

TIRSDAG 1. AUGUST

International Ungdomslejre indtager København
Udflugt til 'Det andet Danmark' - bl.a. Christiania

International fredsvagt ved Christiansborg

– i samarbejde med FredsVagten

ONSDAG 2. AUGUST

Tema: En anden verden er nødvendig – en socialistisk verden

Latinamerika er et kontinent i oprør. Hoveddiskussion i det store telt arrangeres af den ecuadorianske delegation i samarbejde med andre latinamerikanske lande

Workshops om forskellige lande i Latinamerika – bl.a. Brasilien, Ecuador, Colombia, Mexico og Den Dominikanske Republik. Latinamerikansk aften i International Cafe.

TORS DAG 3. AUGUST

Tema: Ungdommens kamp er global
Hoveddiskussion i det store telt om uddannelseskamp, krigsmodstand og terrorlove med repræsentanter fra alle kontinenter. Fra Danmark deltager maleraktivisten Lars Grenaa (PLS)

International workshops fortsætter. Kreativ aktivistworkshop med David Rovics. Civil u lydighed ved Ulla Røder. Workshop: Mød en dansk terrorist (læs: veteraner fra modstandskampen under besættelsen)

International Cafe: Musik fra Afrika

FREDAG 4. AUGUST

KL. 10-12: Afslutning i det store telt

De kulturelle workshops og sportsturneringer afsluttes.

KL. 18: Festmiddag – der går over i ALL NIGHT STOP- U.S. -PARTY med bl.a. David Rovics, The breakers, Pailin, catbird

LØRDAG 5. AUGUST

Afskedsdag. Biograf og cafe åben.
Lejren lukker kl. 20.

Der kan forekomme ændringer af programmet - og det vil blive udvidet. Følg med på www.iul2006.net

International Ungdomslejre
mod fascisme og imperialismen

Hvad betyder 'International lejr'?

Mange af de udenlandske deltagere kommer fra uddannelsesorganisationer eller antiimperialistiske ungdomsorganisationer i deres forskellige lande. Fra ganske små repræsentationer på et par stykker eller tre til større grupper. De vil alle være ivrige efter at fortælle om ungdommens situation i deres lande og give deres erfaringer videre. De vil medbringe film, udstillinger, materialer, deres kultur. De fleste af dem vil lave workshops om deres lande eller region eller andre temaer, hvor de har særlige forudsætninger. En del vil deltage som oplægsholdere på temaerne.

Hovedsprog vil være dansk, spansk og engelsk. Tyrkisk, tysk, fransk, nordisk og arabisk vil også være almindeligt. Der vil være tolkeanlæg til de større arrangementer, f.eks. i det store telt med plads til 500, hvor de store debatter og de store fester finder sted - og blive fundet løsninger ved de øvrige.

På grund af rejseomkostningerne er prisen for udenlandske deltagere sat meget lavt – til 500 kr. for hele opholdet.

International Cafe og Budskab fra Græsrodderne

Der vil være to cafeer på lejren, åbne i eftermiddags- og aften-timerne. I den internationale cafe vil optræde forskellige grupper fra de forskellige lande. Der planlægges en Brecht-aften. Den amerikanske folkesanger David Rovics kommer forbi. Mandag aften kommer Christianias husorkester Sorteper – og introducerer både deres musik og fristaden, ikke mindst for de udenlandske deltagere. Der er dj-musik hver dag.

Det er Budskab fra Græsrodderne, den folkelige bevægelse, komponisten Thomas Koppel tog initiativ til, som står for den anden permanente cafe på lejren. Den bestyres af Naja Koppel.

Det er en garanti for rigtig spændende ting – og at endnu flere musikere, rappere, digtere og andet godtfolk stikker hovederne ind.

Temaer og workshops

Lejren vil have forskellige temaer de forskellige dage – afbrudt af en dag med udflugt og aktion. De store temadebatter – som fremgår af programmet - vil finde sted i det store telt om formiddagen, og i vid udstrækning blive fulgt op af seminarer, workshops og cafeprogrammer, som uddyber de enkelte temaer.

Desuden vil der være workshops om nyttig praktisk viden – fra edb til aktionsteknik. Ulla Røder, som ved Irak-krigens begyndelse i Skotland gjorde et Tornado jagerfly ukampdygtigt vil f.eks. fortælle om civil ulydighed. Der vil også være workshops om f.eks. USA og verdens olie, om situationen i modstandskampen i Irak og om palæstinas situation.

De forskellige lande vil afholde workshops om ungdommens kampe der – og der vil komme stadig flere workshops til.

Af workshops af særlig interesse for den danske ungdoms nuværende kamp kan f.eks. nævnes de pædagogstuderendes (PLS) workshop om uddannelseskampene i Danmark og Folkebevægelsens Ungdoms om service-direktivet og dets betydning for unge.

Workshops og program opdateres løbende på IULs hjemmeside.

Priser og praktisk Tilmeld dig NU!

Lejren koster 995 kr. for alle 9 dage. Det dækker deltagelse, overnatning og tre måltider dagligt.

Det er muligt at slå telt op – og det ses hellere end gerne. Antallet af indendørs sovepladser er begrænset – og vil hovedsagelig blive brugt af folk fra andre lande. Medbring sovepose.

Børn mellem 6 - 13 år 500 kr. Børn under 6 år er gratis, og der bliver arrangeret børnepasning.

Man kan også deltage en enkelt dag eller i en kortere periode. Prisen for deltagelse en enkelt dag med aftensmad, men uden overnatning, er 100,- kr. Med overnatning og 3 måltider er prisen 150 kr. pr. døgn.

Vi opfordrer alle der har planlagt at komme på lejren – også de der blot deltager nogle af dagene – til at betale tilmeldingsgebyr nu. Tilmelding koster 200 kr., som fratrækkes det samlede beløb. Det indsættes på BG-Bank konto 1551 – 10115035.

Yderligere oplysninger fås ved tilmelding – og på lejrens hjemmeside www.iul2006.net

Tilmelding kan ske ved at bruge kuponen her på siden, ved at maile eller ved personlig henvendelse.

E-mail: iul2006@yahoo.dk
IUL-telefon 24 24 76 09
BG-Bank konto 1551 - 10115035

Riffelsyndikatet, Rovics, Catbird - og alle de andre

Lejren vil være gennemsyret fra start til slut af musik og kultur. Der vil være to megafester undervejs, og hver dag vil der være programmer i to cafeer.

En lang række solister og grupper vil optræde. De spænder fra danske grupper som Riffelsyndikatet (før kendt som A.P.Møller Band) over Pailin og The Breakers til catbird med Billie Koppel og Frank Hasselstrøm, som bliver en af grupperne ved afslutningsfesten fredag den 4. august. Der kommer også solister som tyrkiske Yüksel eller den amerikanske protestsanger David Rovics.

Mange flere navne er ved at falde på plads.

Der vil også være fotoudstillinger – og fremragende kunstnere som Jens Galschiødt og Jørgen Buch vil have skulpturer og malerier på lejren.

Lejrbiografen vil være lidt af en døgner – med spillefilm fra mange lande og masser af dokumentarfilm.

Men den vigtigste kultur er den, som deltagerne selv kommer med – deres dans, instrumenter, teater. Den vil

Billie Koppel

dukke op på scenen, i cafeerne – og overalt i de mange spændende kroge.

For sportsfolket er der fodboldbaner, volleyball og hvad man ellers kan finde på. F.eks. brætspil. Og internationale turneringer.

the breakers

www.iul2006.net

X Jeg vil gerne tilmeldes International Ungdomslejr 2006

___ Evt. børn 6-13 (antal) ___ Evt. børn under 6 (antal)

Navn _____

Adresse _____ Postnr _____

Alder ___ Email _____ Tlf. _____

Sendes til:
IUL2006
c/o Oktober
Egilsgade 24, kld.
2300 København S

Privatiserede atomvåben har kronede dage

Af Ulla Røder

Atomvåbenindustrien er en gigantisk forretning. Vidste du, at den er gennemprivatiseret? Fredsaktivisten Ulla Røder har undersøgt det – og fundet et mareridt af privatkapitalistiske firmainteresser som kernen i det.

Pladsen i dette blad levner kun mulighed for at give et ultrakort rids af tilstandene i det privatiserede atomvåbenparadis, der bogstaveligt talt har kronede dage. Det er en gigantisk forretning med megaprofitter, finansieret af skattepenge – og den er dødsensfarlig. Ingen skal tro, at atomvåbenfaren var slut med den kolde krig. Den er på alle måder større end nogensinde.

"Atomsikkerheden" kastet for høgene

Det ser ud, som om det amerikanske energiministerium har holdt udsalg. Atomvåbenforskning og -udvikling, der foregår på universitetslaboratorier i USA, er underlagt 'Department of Energy' (DoE) og er gradvist blevet 'privatiseret'. Disse nationale laboratorier drives og kontrolleres i foruroligende stort omfang af de helt store våbenfabrikanter i USA. Det samme gælder det britiske atomvåbenetablerment AWE Aldermaston.

Statskontrakter på 10-25 år er indgået med disse multinationale firmaer om ledelsen af den amerikanske og/eller engelske atomvåbenforskning, -udvikling og -produktion. Regeringskontorerne får lov at være med på sidelinjen og tilse, at sikkerheden under produktionen ikke slækkes.

Det er nu en ringe trøst i betragtning af, at det er de samme firmaers ansatte, der udfærdiger disse sikkerhedsrapporter. Hvordan kan man blot 'privatisere' et så vigtigt område? Som om verdens atomvåben var en kommerciel handelsvare. Hvad bliver så det næste?

DoE er på papiret ansvarlig for udfø-

relsen af de subkritiske atomprøvesprængninger på Nevada-testområdet. De tre nationale atomvåbenlaboratorier i USA, Los Alamos, Lawrence Livermore og Sandia og den britiske atomvåbengeschæft AWE Aldermaston nær Reading i det sydlige England er lagt i private virksomheders hænder, og jeg gad godt vide, hvor meget DoE i realiteten kan holde øje med, hvad der foregår ude på disse steder. Det vil sige, at disse private ejere, hvis interesse er indtjening, nok vil være tilbøjelige til at springe over, hvor gærdet er lavest, eller tilbageholde informationer for DoE/Whitehall i en snæver vending.

Los Alamos National Laboratories (LANL) er det førende universitetslaboratorium i USA, der også udviklede de første atombomber og fortsat tester atomvåbnene under Stockpile Stewardship Programmet på Nevada testområdet. Dette laboratorium var indtil for nylig et rent universitetslaboratorium under U.S. National Security Administration (NNSA)/DoE der ledes af Linton F. Brooks (tidl. højtstående flådeofficer og ansat i Det Hvide hus), men er nu blevet 'privatiseret'. **Bechtel, BWX Technologies, Washington Group International** dannede '**Los Alamos National Security**', LLC (LANS), fik kontrakt i december 2005, og dette trekløver overtog ledelsen og kontrollen i juni 2006.

Sandia National Laboratories er også

et laboratorium under DoE. Her har DoE indgået kontrakt med **Sandia Corp.**, et firma, der er 100 % ejet af den multinationale våbengigant **Lockheed Martin**.

Sandia National Laboratories har været vært for konferencer i 2005 og 2006 afholdt af et firma kaldt 'REDTEAM', som tæller en lang række deltagere.

Der er tale om verdensklasse inden for forskning, udvikling, produktion og salg af våben og relaterede systemer. F.eks. udvikler **MITRE** 'menneskeroboter' osv.

På REDTEAM's møder drøftes hele processen og udviklingen af de nye atomvåben.

Lawrence Livermore National Laboratories (LLNL) drives af ledes af University of California, men er langtfra uafhængige af industriernes interesser.

Staten har indført '*Cooperative Research and Development Agreement*', CRADA, der leverer vækst muligheder for USA's økonomi. LLNL og en industripartner leverer personale, service og faciliteter eller udstyr til specifikke forsknings- og udviklingsprojekter.

Der findes så forskellige omfattende programmer, der tager sig af innovation, overførsel af teknologi og 'letter omsætnings hastigheden' for virksomhederne. Administrationen foretages af et kontor oprettet af Kongressen, '*US Small Business Administration*' (SBA).

Disse programmer tæller et væld af virksomheder og er tæt knyttet til universiteter og forskning. '*Cal State University, East Bay's Division of Continuing and International Education*' er vært for den Californiske Stats SBDC-centre. For eksempel får særlige kvikke studerende stillet alle mulige faciliteter og engagerede professorer til rådighed, der muliggør et studie inden for tre år, og virksomheder får stillet lån til rådighed. Ligesom de studerende på Syddansk Universitet bruger Mærsk, Termas eller Infocom Gruppens elektroniklaboratorier til at praktisere i, bruger de amerikanske disse atomvåbenlaboratorier.

Lawrence Livermore National Laboratories har siden begyndelsen af 70'erne

haft et tæt samarbejde med **Honeywell**. Firmaet har arbejdet tæt sammen med den amerikanske regering, forsvarsministeriet og DoE inden for alle grene af forsvaret, 'Defence Nuclear Agency', (DNA)'Naval Research Laboratory' og 'National Aeronautic and Space Administration' i et halvt århundrede. I dag er de sammen med folk inden for Boeing og Motorola. Honeywell kommer også omkring i Norden. Således er det svenske firma **BAE/Bofors Defence Systems**, med fabrik i Karlskoga, blevet en del af et samarbejdende leverandørteam fra USA og Sverige. De er sammen omkring design og leverance af ammunition. Designerteamet udgøres af **Raytheon Missile Systems** og BAE/Bofors Defence Systems, og teamet, der står for levering af ammunitionen, er Honeywell i samarbejde med **General Dynamics**. Og det fortsætter i det uendelige ...

LLNL står for en række forsøg, der inkluderer kæmpelaserfaciliteter og programmer til "vedligeholdelse" af atomvåben, dvs. udvikling af hydronuklear fusionsenergi til sprængninger.

Bechtel Corp. er endnu et af medlemmerne af 'The Coalition for Space Exploration'. Bechtel har sat sig på driften af verdens største atomforskningslaboratorier, Los Alamos National Laboratories (LANL).

Den atomare losseplads

Washington Group International tager sig af at sikre og forsvare infrastrukturen i USA, deres naboer og allierede, oplyser firmaet. Efter angrebet på WTC den 11. september 2001 udførte firmaet en række opgaver, herunder har det bygget eller ombygget militære baser, drevet og ledet baser og nedlagt samme. De har tjent på ekstra sikring af vagtstationer til sporing af atomare, biologiske og kemiske stoffer og andre sikre faciliteter til regering og efterretningstjenestebureauerne (læs: *atomsikre bunkers o.l.*). De har taget sig af drift af komplekse radioaktive og farlige faciliteter, behandlet farligt radioaktivt og andet blandet affald samt taget sig af oplagring og afskaffelse af certificeret affald, der skal opbevares for evigt på 'Waste Isolation Pilot Plant'.

De har elimineret atomvåben og kemiske våben og skrottet andet mili-

Dr. Strangeloves dommedagsbombe.

Det privatiserede atommareridt er konkret virkelighed.

tært materiel og er ved at udvide denne ekspertise til også at demontere ikke-detoneret konventionel ammunition.

Efter at have studeret dette firma fik jeg nærmest opfattelsen af, at USA er en stor atomar- og kemisk affaldsplads, der burde isoleres fra omverdenen, så de ikke kan sprede deres gift.

BWX Technologies tager sig blandt andet af afdeling Y-12, det nationale sikkerhedskompleks, hvor der forgår en masse omkring fremstilling af beriget uran til atomreaktorer til skibe under et program kaldt 'Naval Nuclear Propulsion Program'.

BWXT Services har en helt speciel afdeling, 'Strategic Materials Laboratory' (SML), der bearbejder og evaluerer nukleare såvel som ikke-nukleare materialer. Det testes atombrændsel og andre relaterede dele (?). 'BWXT service' koster for resten én milliard US-dollars om året. Indehaveren af BWXT er ikke en hr. hvem som helst. **George E. Dials**, *President and General Manager of BWXT Y-12* i Tennessee, blev hædret med en pris fra 'American Nuclear Society' (ANS) med ret til at kalde sig ANS Fellow for hans løsninger med deponering af affald i New Mexico og for at have udfærdiget en rapport om *muligheden* for at deponere affald under Yuccaberget og i Texas.

Det er da herligt, han begynder at tage fat på affaldet, efter 50 års tilsvining af hele vores klode med radioaktive partikler. Det får man altså en hæderspris for. Ligesom Mærsk for resten, der fik en elefantorden for at være en stor forretningsmand med et særligt talent, når der skal forhandles med skattevæsenet. Men hr. Dials slår nu alle rekorder. Han er også ansvarlig for alle 6.000 fastansatte og entreprenører på stedet, inklusive

betjeningen af *atomvåbenkomponenter, lagring af særlige atommaterialer, ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben, konstruktioner, sikkerhed og tryghed, ledelse af faciliteterne, kvalitetssikring og beskyttelse af miljøet.*

Her knækker filmen så hos mig. Hvor mange superlativer har man lov at skrive om en facilitet af den art? 'Ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben', 'beskyttelse af miljøet' for eksempel – Hallo! hr. præsident, hvad er det, De har gang i? Har De ingen forståelse for, at De netop spreder masseødelæggelsesvåben og destruerer miljøet ved deres blotte tilstedeværelse på det sted hver eneste dag? Så stort et selvbedrag skal man lede længe efter. Prisværdigt, det er det bestemt ikke.

Aldermarston og kæmpelaseren Orion

Lockheed Martin, ejeren af **Sandia Corporation**, som står for driften af Sandia National Laboratories, er også sammen med **SERCO** og **British Nuclear Fuels Plc. (BNFL)** ejer af alle aktierne i atomvåbenfabrikken i **Aldermaston AWE Plc.** De tre firmaer har dannet AWE management Plc. og ejer 1/3 af aktierne hver. De tre våbenbrødre sidder på kontrollen over fabrikationen af **de britiske atomvåben på AWE Aldermaston og Orion kæmpelaserfaciliteten.**

AWE Aldermaston har hyret 1.000 videnskabsfolk og ingeniører til opførelse af **Megalaserfaciliteten Orion**. I 2005 kunne man læse på Nuclear Technologies Plc.'s hjemmeside, at Nuclear Technologies plc. har kontrakt med AWE Aldermaston for konsulentservice på faciliteter til beriget uran og en stor produktionsfacilitet.

A-privatisering

Orion er et gigantisk britisk 'privat'-projekt, som involverer firmaer og forskere fra adskillige lande.

Holland med TNO-defence er helt i front. **Sverige** stiller med forskere fra Swedish Defence Research Agency. Men det undrer ikke, da Sverige har været med i front i Stjernekrigsprojektet hele vejen.

Det er endvidere blevet rapporteret, at det **tyske** firma M+M Zander har fået kontrakt på bygningen af AWE Aldermastons Orionlaser til en værdi i størrelsesordenen 20 millioner engelske pund.

Der er også indkøbt en supercomputer, tilsvarende de amerikanske, som kan klare tre milliarder beregninger i sekundet, og en megalaser. Laserfaciliteter findes også i USA, 'The National Ignition Facility (NIF), og Frankrigs Mega Joule-laser, der blev udviklet fra midten af 90'erne. Orionlaseren skal bruges i udviklingen af anden generation af hydronukleare mini-atomvåben. Førstegenerationen af mini-atomvåben er de 'bunkerbusters', B61-11, der er anvendt i krige allerede, herunder i Irak. Man skal have udviklet et brugbart sprænghoved til atomvåben, som skal indsættes på platforme som ubåde, skibe, fly, jordstationer og rumstationer.

Nu kommer lige de to engelske firmaer, som har sat sig på vores dagligdag og sikkerhed.

Serco driver sammen med **Lockheed Martin** og **BNFL AWE Aldermaston** på en forlænget kontrakt på 1,7 milliarder pund årligt de næste femten år fra begyndelsen af 2003. De udvikler sofistikerede materialer og modeller (læs: herunder *Orionlaseren*), der er vitale for at kunne vedligeholde den britiske atomafskrækkelse.

Serco UK var det første firma, som den britiske regering outsourcede opgaver til. Det var til at vedligeholde og drive den britiske 'Ballistic Missile Early Warning Radar' (BMEW) eller rettere 'Stjernekrigs-C4ISR-stationen' på RAF-basen i Fylingdales. De passer også på, at folkene om bord på atomvåbenubådene har det godt og sikkert og påtager sig kritiske opgaver (læs: rydder op efter atomuheld).

Serco technology lever global satellit kommunikationsservice til de britiske væbnede styrker gennem Skynet 5Hawthorn og bygger faciliteter til at

huse 'Spacecraft Operations Center' der ligger tæt ved **det globale** operations- og sikkerhedskontrolcenter i Corsham.

I Australien yder de kystbevogtningsservice og skal bevogte Australiens kystlinjer. De opererer inden for fængselsvæsenet, og de har hjælpeprogrammer til tidligere indsatte, der skal i gang i samfundet igen. Ja, selv krigsveteranerne tager de sig af, og de bringer mad ud til tropper i England, Holland, Tyskland og Italien. Serco har **SERCO plc.**, der spænder over serviceydelser til såvel militær, offentlige instanser og private. Serco er 'altnuligmanden' i 37 lande, med sådan rundt regnet 40.000 ansatte.

British Nuclear Fuels Plc. (BNFL)

British Nuclear Fuels Plc. (BNFL) ejer sammen med SERCO og Lockheed Martin alle aktierne i Aldermaston AWE plc. Firmaet driver de britiske civile atomkraftværker.

BNFL Engineering Ltd. er i alliance med Halliburton Brown & Root Ltd. m.fl. om opgraderingen af Trident-ubådene i Devenports havn. Halliburton er hovedaktionær i Devenports havn.

Kronede atomhoveder

Den **hollandske** del af dette jordomvandrede 'atom-cirkus' kan få selv den mest garvede person, der beskæftiger sig med dette her grusomme emne, til at hoppe en ekstra gang i stolen. For et farligt cirkus, det er det.

TNO Industrie en Techniek, Holland, er et førende forskningsinstitut, TNO, som har flere underafdelinger:

TNO-FEL, 'Physics and Electronics Laboratory' er et forskningsinstitut inden for det hollandske forsvar med mange års baggrund i forskning og udvikling. Det har et strategisk partnerskab med den hollandske hærs C2 Support Center

Firmaet er arkitekt på RNLA, 'Royal Navy Research Laboratory Battlefield Management System (BMS)', og arkitekt på KIBOWI CPX/CAX-simulatoren, der bruges af RNLA og mange andre nationer. Det er også fortsat aktivt involveret i vedligeholdelsen af 'Distributed Information System' (DIS), et system, det danske firma Terma A/S også har en del at gøre med

udviklingen af. Svenske Ericsson Microwave var også med i udviklingen af dette informationssystem (C4ISR).

TNO Defence Research bidrager med teknologi programmer til NATO, Vestunionen (WEU), og EU. De samarbejder med mange udenlandske forskningsinstitutter og industriforetagender. Firmaet deltog også i Euclid sammen med bl.a. Dutch Space, Force Technology (Danmark), EADS, IFAD (Danmark), Kongsberg og SAAB (Sverige).

De fleste af TNO's projekter bliver udført sammen med European Space Agency (ESA) og de hollandske rumfartsprogrammer. Man producerer mange forskellige dele og systemer, der værdsættes af internationale kunder, bl.a. GMES, Galileo, sikkerheds- og risikostyring.

Direktører i TNO-space er ingen ringere end hans kongelige højhed prins Frico van Oranje M Sc. MBA, som bestrider dette hverv sammen med Dr. Gerard J. Blaauuw. Der er ikke noget at sige til, at det hollandske kongehus er et af verdens rigeste!

Og for det ikke skal være løgn, samarbejder det danske firma CIBER med TNO på europæiske miljøprojekter. I 2004 og 2005 samarbejdedes om udbygningen af CIBER's EPER-projekt (European Pollutant Emission Register) for EU-kommissionen. Jo, EU er virkelig en engel, når det gælder miljøpolitik, og dobbeltmoralisk. Men der tjenes på såvel gyngerne som karrusellen. Et kongeligt cirkus.

Det handler om udvikling af et globalt dækkende militært system, der inddrager alle fore dimensioner af krigsførelse. Landtropperne, luftvåbnet, søværnet og alskens militært isenkram, der er blevet eller er på vej til at blive installeret i det ydre rum. Disse mange systemer, sat sammen i et uigennemtrængeligt netværk, giver en global kontrol og dominans.

Det er ikke rart at tænke på, men det gør det endnu værre, at værktøjerne nu er direkte i private hænder og/eller administreret af de multinationale våbenfabrikanter.

Kommunistisk ungdom i Danmark i 100 år

2006 er 100-året for den selvstændige organisering af den revolutionære og kommunistiske ungdom. Det vil blive markeret af DKU.

Den 16. september 1906 stiftedes Socialdemokratisk Ungdomsforbund (SUF). For første gang skete der en landsomfattende organisering af unge marxister, af revolutionære, som kæmpede for et socialistisk Danmark, for arbejderklassens stat. SUF erklærede sig organisatorisk uafhængigt af socialdemokratiet. Antimilitarismen – modstanden mod oprustning, krig og militær – var et hovedspørgsmål. Kirke og stat skulle adskilles, religionen ud af skolerne. Danmark skulle være en republik. Det gik ind for lige valgret for kvinder og mænd fra 21 år (dengang havde kvinde og unge ingen stemmeret) – og sloges selvfølgelig for forbedringer af arbejderungdommens vilkår.

Fra 1907 udgav det bladet *Fremad*. Den kommunistiske og revolutionære bevægelse har gennem det følgende århundrede dateret sin organisatoriske start til denne kongres og denne organisation. Den har dermed i år 100-års jubilæum.

SUF bliver til DKU

SUF samlede venstrekræfterne blandt de unge i datidens eneste arbejderparti Socialdemokratiet. Det førte til stadige gnidninger med partiet, som var i færd med at lægge sig fast på den reformistiske kurs, det kom til at følge. De skærpedes med udbruddet af 1. verdenskrig, hvor Socialdemokratiet i lighed med de fleste europæiske socialdemokratier (med undtagelse af Lenins russiske) støttede oprustningen af deres eget borgerskab i den imperialistiske krig. SUF sluttede sig til Zimmerwaldbevægelsen, venstrefløjen i den internationale arbejderbevægelse. Krigen

medførte et brud mellem reformister og revolutionære, og arbejderbevægelsen delte sig i socialdemokrater og kommunister. Klassesamarbejdslinjen og den revolutionære klassekampslinje fik hver deres organisatoriske udtryk. I november 1919 dannedes Danmarks Venstresocialistiske Parti (senere DKP) med en række gamle SUF'ere i spidsen. SUF spaltedes. Et reformistisk socialdemokratisk ungdomsforbund stiftedes i 1920 – DSU. I begyndelsen af 1921 tilsluttede SUF (nu Socialistisk Ungdomsforbund) sig Kommunistisk Ungdomsinternationale og tog samme år navneforandring til KUF - Kommunistisk Ungdomsforbund. 1924 skiftede det igen navn – og blev til DKU – Danmarks Kommunistisk Ungdom.

Fra DKU til DKU

Som DKPs ungdomsforbund gennemlevede DKU klassekampens op- og nedture. Under illegaliteten i besæt-

Ungkommunist i 30'erne

Fra Anker Holms erindringsbog 'De røde vender altid tilbage'

Oplevelserne i min tid i DKU var festlige, brogede og alvorlige.

Set i bakspejlet kunne arbejdsforhold og omgangskreds dengang synes både mærkelige og lærerige. Som arbejdsdreng og ungarbejder sugede jeg næring til mig i klassekampen. Først på Otto Pipers Sengefabrik i Struenseegade. Her oplevede jeg det særsyn, at ufaglærte arbejdsmænd og faglærte håndværkere blev holdt adskilt i arbejdstidens frokostpause i forhold til den såkaldte Borgerstue. Hvor utroligt det lyder, så var det alene de 'faglærte', der kunne fortære deres madpakke i Borgerstuen – gemene arbejdsmænd og arbejdsdrengene kunne værs'go æde deres mad på de støvede og beskidte arbejdsbænke på værkstederne.

Rang og stand eller socialdemokratisme på fagligt niveau og arbejdsgivernes 'split og hersk'-metode.

Engang, hvor kom jeg for skade at

DKUs blad *FREMAD* i 30'erne

komme ind i frokoststuen til de højere uddannede proletarer, lød det forbitret:

– Hvad helvede skal du her efter? Kan du se at komme ud!

Det forhindrede mig dog ikke i hver lønningdag til fyraften at overdænge spisebordet i Borgerstuen med kommunistiske pjecer omkring DKPs politik og Sovjetunionens rolle på verdensarenaen samt DKUs ungdomsblad *Fremad*. Så var alle i godt fyraftenshumør med lønningssposen i behold – og således var mit politiske engagement det også.

Af minder fra sengefabrikken fulgte, at jeg blev forlovet med en pige, som arbejdede på en makaronifabrik lige

ved siden af. Jeg kom i hendes hjem – også i Struenseegade – i en lille toværelses lejlighed. Det var en lille undselig familie med en underkuet mor. Faderen havde været udsat for en ulykke på B&W Skibsværft og var blevet delvist lammet med ulidelige jævnlige raserianfald til følge.

Det mærkelige var, at den måske kommende svigersøn var ungtkommunist, hvilket den handicappede og utålelige husspektakler ligeledes fandt interesse i – og husspektakler udeblev, hver gang jeg var på besøg.

Med stor patos sagde han engang ved aftenkaffen, at han havde hørt i radioen, at Stalin havde sagt, at det røde

telsen spillede DKUerne en vigtig rolle i modstandskampen – og i årene efter krigen oplevede det sin storhedstid som en afgørende masseorganisation for ungdommen.

Men DKU som helhed slog ind på samme revisionistiske linje som moderpartiet – og gik i opløsning sammen med dette. Maj 1990 opløste DKU sig på en ekstraordinær kongres.

Det kommunistiske ungdomsarbejde er imidlertid en nødvendighed i klassekampen – og i 1999 (gen)stiftedes Danmarks Kommunistiske Ungdomsforbund, det nuværende DKU. Ved stiftelsen af Arbejderpartiet Kommunisterne i april 2000 erklærede DKU sig som partiets organisatorisk uafhængige ungdomsforbund.

Formanden for DKU Cathrine Pedersen siger:

- Vi opfatter os som videreførere af den revolutionære og kommunistiske ungdomsbevægelse, og derfor vil vi selvfølgelig markere dette 100-år. Det vil ske på forskellig vis – bl.a. ved et større arrangement i september.

flag ville komme til at veje over hele verden – det var jeg selvfølgelig meget stolt af.

Min forlovede kom senere til at 'arbejde i huset' hos en hovedrig borgjerfamilie på Ærtevej i Brønshøj, og her måtte skam ikke være 'herbesøg' på hendes kammer. 'Herskabet' var imidlertid en aften til 'selskabsparty', og så kunne jeg komme på visit. Selvfølgelig kom 'herskabet' uventet tidligt hjem, Else blev forskrækket, og jeg måtte lide den tort at skravl i klædeskabet. 'Klassisk' ikke for mig, men klassehad.

Det bankede på døren, og jeg hørte en fløs, sikkert en overklasseflab, kurtisere med stuepigen på en nedladende og småsjofel facon.

'Verdens herre' til tyndet:

– Kom dog ned til selskabet, vi morer os – men først kunne du jo lave kaffe og så . . . nå ja, du er nok sød og artig.

Stalins røde fane vajede endnu ikke over hele verden eller på Ærtevej – for ellers skulle jeg fand' me som organiseret ungdokumentarist insistere på at få den overklassedrønner ud og lære ærligt arbejde, for eksempel ved at grave grøfter. . .

Kommunistisk ungdom

Af Anker Holm

Anker Holm (1921-2000) var aktiv i den kommunistiske bevægelse hele sit liv. Det er skildret i hans erindringsbog 'De røde vender altid tilbage', der udkom efter han død. Denne artikel indgår heri, men blev først bragt i Fremad i 1998, op til dannelsen af det nuværende DKU

arbejdsløshedskurven fuldstændig bevidst om, hvordan landet virkeligt ligger! Stadig over et par hundred tusinde arbejdsløse plus andre 200.000, som er arbejdsløse i perioder.

Unge på uddannelsesområdet, med bristede forhåbninger om at komme på solsiden i velbjærgede job efter egoistisk og benhårdt eksamensræs, vil begynde at spørge sig om, hvad meningen egentlig er. Devisen om, at "enhver er sin egen lykkesmed", er der slet ikke albuerum for. Man vil indse, at den uddannelse, der skulle være brug for i samfundsmæssig henseende, slet ikke står mål med den kapitalistiske virkelighed. Monopolkapitalens herremænd skalter og valter i det groveste profitøjemed, og de unge presses, stresses og udkonkurreres i begæret efter svimlende fortjenester. Menneskelighed og arbejdsglæde er ukendte begreber.

Til gengæld vil klassebevidstheden vokse. Unge i militærtjeneste, indkaldte i den kapitalistiske stats hær, aner muligheden for at blive kanonføde i den såkaldte 'nye verdensordens' ulyksalige navn. Magthaverne prøvede med heroiske lokketoner at indbyde værnepligtige til en såkaldt 'international brigade', som så er forpligtet til at rykke ud hvor som helst i verden. De unge har heldigvis lugtet lunt, og det lykkes kun i ringe grad for de krigsliedrige generaler at få de værnepligtige på limpinden. Alligevel er den socialdemokratiske forsvarsminister med på, at hvor som helst et folkeligt oprør bryder ud i kamp for retfærdighed og uafhængighed, der skal danske soldater inddrages for at maltraktere et folks retfærdige kamp.

Ungdommen er fremtiden – og her må de unge kommunister bevidst stræbe efter 'det kommunistiske ungdomsforbund' og lede den revolutionære ungdom ind på Lenins vej fremad.

Det er helt i skoven, at unge kommunister ikke samler sig i én og samme ungdomsorganisation. Ungdommen er klassekampens fremtid – den kan man ubetinget lide på.

Der er helt oplagt et begyndende opbrud blandt de klassebevidste unge forårsaget af erkendelsen af, at 'vort' borgerlige kapitalistiske samfund er bundraddent. De unge har set og mærket, hvor det bærer hen. At et dundrende nej den 2. juni '92 til monopolkapitalens 'Forenede Europa', som bragte borgerskabet i panik, blev humbugagtigt parlamentarisk manipuleret til et frustrerende ja.

De har oplevet, hvordan vort såkaldte 'demokrati' løser kapitalismens akilleshæl, arbejdsløsheden, ved tvangsudskrivning til 'aktivitetsfremmende' foranstaltninger uden nogen som helst rettigheder – hverken til organisering eller fagligt medindflydelse på løn og arbejdsforhold, nej, bare fat på kosten, hækkesaksen, svaberen, gulvspanden eller flytte ting og sager frem og mest tilbage igen!

Absolut uinspirerende og uden perspektiv til en rigtig arbejdsplads med fagforeningsbogen i behold. Når tvangstiden er udløbet, er det tilbage i arbejdsløhedskøen igen.

Ungdommen er trods mediernes febrilske forsøg på skønmalning af

Lenin sagde, at imperialismen betyder krig, og Lenins ord får vi snart sagt daglige bekræftelser på. Det betyder så, at i sidste instans vil de unge soldater lære at vende våbnene mod imperialismen.

I kampen mod den fremfusende nazisme spiller de unge en hel central rolle. Selvom regering og politi holder hånden over de nazistiske banditter, ja, endog betaler penge til deres infame aktiviteter – radioer i Greve og alskens modbydelig propaganda – både til indenlandsk og udenlands brug. Ungdommen tager denne kamp alvorligt og går bogstaveligt talt på barrikaden for at stoppe den nazistiske fremmarch.

Situationen råber på et ægte revolutionært ungdomsforbund – ikke som de eksisterende som Rød Ungdom efter DKP/ML's degeneration og Rebel uden fast organisationsform og uden revolutionær teori. I sådanne lemmeløse foretagender har man en løs organisering, hvor eneste betingelse for medlemskab er navnet på et stykke papir, uden forpligtelse af nogen art – stik imod indstillingen i den kommunistiske bevægelse med dens krav om ideologisk skoling og forpligtende aktivitet, kontingent, fast organisering.

Jeg selv blev medlem af Danmarks Kommunistiske Ungdom, DKU, i

1935, og her var der tale om begejstring, handling og masseopbud.

Dengang var der også massearbejdsløshed ligesom i dag – ligesom altid under kapitalismen. *Ungkommunisterne* var aktive her med organisering af en arbejdsløshedsbevægelse, som ved uafledelige massedemonstrationer satte borgerskabet en skræk i livet og gennemtvang beskæftigelsesforanstaltninger for at bøde på miseren.

Denne aktivitet betød, at man ikke vovede at skabe beskæftigelsesinitiativer som dem i dag med tvangsudskrivning til uhensigtsmæssigt 'arbejde' med truslen hængende over hovedet med frastjålne dagpenge og bistandshjælp.

I aktiv kamp mod den truende krigsfare – som også eksisterer i dag – men dengang under den spanske borgerkrig, som var optakten til anden verdenskrig, organiserede unggommunisterne demonstrationer og manifestationer til støtte for det spanske folks kamp mod fascismen, og unge her fra Danmark drog den yderste konsekvens og kæmpede med i den internationale brigade i Spaniens byer og bjerge.

Dengang – som nu – udtrykte klassekampen sig i arbejdspladsstrejker, som blev kaldt 'ulovlige', både her og der, bl.a. typograferne i det Berlingske hus og den store Philips-strejke (radio). Overalt var unggommunisterne på stik-

FREMAD
nr. 2, 2006

kerne i form af støtteindsamlinger på B&W's skibsværft og andre steder for at samle penge til de strejkende.

Forud for Hitlers besættelse af Danmark arrangerede unggommunisterne ungdomsstævner rundt om i landet med invitationer af alle progressive unge under parolen '*Enhed mod den nazistiske fare fra Hitlertyskland*', og sandheden er jo, at starten på den illegale modstandsbevægelse herhjemme var unggommunisterne også involverede i.

Det allervigtigste, unggommunisterne beskæftigede sig med, var studiekredsene i marxismen-leninismen, hvilket som oftest foregik en aften om ugen i bevidstheden om, at studiet af Marx, Engels, Lenin og Stalins værker var en udtømmelig kilde til styrke og kraft i kampen for revolutionens og socialismens sejr.

Ud over kravet om rettidig indbetaling af kontingent, og at man skulle del-

Lørdag den 17. juni blev den klassiske Thomas Koppel mindet ved en koncert i et stopfyldt Odense Musikhus. Odense Symfoniorkester under ledelse af Frans Rasmussen opførte ungdomsværket "*Solennelle*" samt "*Moonchilds Dream*" med Michala Petri som solist og "*Symfoni nr. 2 – Befrielsen*" med Annisette.

Begge koncertens afdelinger blev afsluttet med stående applaus fra

Klassisk Koppel

publikum. Selv garvede musikanmeldere måtte bøje sig for styrken i Thomas Koppels musik. Lene Kryger fra Fyens Stiftstidende skrev i sin anmeldelse bl.a.:

"Få gange i mit professionelle liv er jeg blevet overrumplet af musik i en grad, så tårerne er væltet ud af øjnene på mig. Dét skete i andensatsen af Thomas Koppels "*Befrielsessymfoni*". Her åbnede værket sig - ikke som kalkuleret følelssporno eller matematisk udregnet perfektion - men som musik i sin reneste form, som refleks, som instinkt. Her flammede Thomas Koppels enestående format ...

Annisettes nærværende og hudløse optræden i sidstesatsen var også utrolig bevægende...

Michala Petris yndefulde og dybsindige spil (*i Moonchilds Dream*) fremhævede Koppels enestående evne til at lade grimheden og mørket fungere som katalysatorer for skønheden og det gode i mennesket."

Der var tårer og blanke øjne over hele salen. Koncerten viste Thomas Koppels modning fra talentfuld ung avantgardist - ad kringlede, men nødvendige veje - til ægte moderne klassiker, skaber af en dyb, dramatisk og følelsesmættet nutids- og fremtidsmusik. 'Befrielsen' er et mesterværk, førsteopført i 1995 til 50-året for Danmarks befrielse. Den 32 minutter lange symfoni kan blive et internationalt hit – men er endnu ikke indspillet på CD.

-ko

tage aktivt i arbejdet, var det en uomgængelig pligt at være med i studiekredsene, og det var ingenlunde kedeligt. Efter indledning skulle en kammerat aflevere sin 'doktorgrad' fra læsning af et stykke fra værkerne, og dermed fulgte så diskussionerne i herlig kammeratlig atmosfære.

Sådan var det i trediverne og fyrrerne, ja, endog under besættelsen forestod man illegale studiekredse som et vigtigt våben.

Indtil midten af halvtredserne inspireredes ungtkommunisterne af de socialistiske landvindinger, som dækkede over en sjettedel af jordkloden. Efter den tid satte som bekendt monopolkapitalismen og imperialismen sit effektive ødelæggende våben ind, nemlig revisionismen, og også DKU forfaldt.

Kapitalismens sidste stadium, imperialismen, er gået i forrådnelse, hvilket genspejler grovere forarmelse og udbytning af de arbejdende klasser verden over. Der findes kun én vej til arbejderklassens befrielse fra undertrykkelse, og det er at fastholde perspektivet for en socialistisk revolution.

Ungkommunisterne må være de første til at hæve den røde fane med hammer og segl, og til at gøre en ende på splittelsen – at samle alle røde unge i én stærk ungdomsorganisation på marxismen-leninismens grund med de forpligtelser, det medfører.

I kapitalismens dødvande og krisepolitik vedrørende tvangsaktivisering, uddannelsessektoren, den imperialistiske militærpolitik og legaliseringen af nazismen er det netop vigtigt, at ungtkommunisterne er primus motor for den fremtidige sejr.

Ungkommunisterne er ivrige agitatorer blandt arbejderklassens ungdom og er udstyret med og skolet i den videnskabelige socialisme, som er fundamentet for alle kommende sejre i den revolutionære udviklingsproces. Der vil helt sikkert komme et nyt ungdomsoprør, men denne gang bliver det ikke a la det fallerede ungdomsoprør af '68-slagsen med blændværk af maoisme og café-socialister. Det bliver arbejderungdommen som ledende kerne i kampen mod magthavernes vandalisme og misrøgt. Ungkommunisterne vil være at finde i dette opgør og vise vejen fremad!

Samme fagforening, samme vilkår

En stor arbejdsplads har aldrig rigtig passet ind i den danske fagbevægelse. Dit fag var det, der først og fremmest bestemte, hvor du stod organiseret, men køn og ansættelsesforhold spillede og spiller også en stor rolle. En stor arbejdsplads kan rumme et utal af klubber, og der er brugt år og dag på – med alvorlig mine – at definere grænserne. Arbejderens identitet er derfor ud over selve virksomheden både funktionen på arbejdspladsen, uddannelsen eller tillærte evner, klubben og fagforeningen. Man har sin plads i hierarkiet.

Hvad så nu med det postmoderne arbejdsmarked, hvor yderst internationale tværfaglige daglejer-forretninger står for en stor del af ansættelsesforholdene? Eller de utallige udliciteringer, hvor folk bliver solgt på børsauktion? Eller de offentlige ansatte, der er tvunget på aktier med stadig ombrydning af stillingsindhold, så alle mere eller mindre er blevet ufaglærte?

Fagforeningernes forsøg på at indstille sig på nutiden er ret uelegant. Det handler stadig om alvorlige samtaler vedrørende grænser og ret til at tegne overenskomst. At se på, hvordan man rejser en samlet front på arbejdspladserne, er urelevant.

For ikke så længe siden havde sygehusene hver deres eget rengøringspersonale og eget storkøkken. Privatisering og udlicitering over mange omgange sendte stadig flere opgaver ud af huset. De opgaver, der er blevet tilbage, er også privatiseret. Sundhedspersonalet er ofte tilknyttet flere forskellige afdelinger, og en stor del er vikaransat. Politikerne centraliserer til stadighed sygehusstrukturen. En madfabrik leverer færdigretter, og en rengøringskoncern står for ansættelseskontrakten med de flyvende koste. Med de nye kommunegrænser er en sådan ombrydning godt i gang i alle

sektorer. Magten centraliseres, de ansatte behandles som gammelt tøj og skiftes ud, mens selve arbejdet rationaliseres på samlebånd. Defineringen af "det offentlige" står så svagt, at man ikke ved, om der er noget tilbage.

Det er de ufaglærte forbunds guldalder. Kapitalismen dikterer skift fra faglært til ufaglært og fra tjenestemand til overenskomstansat. Fagforeningerne dikterer, at man i overgangsperioder må døje med to eller flere fagforeninger på samme arbejdsplads og ved udførelsen af samme arbejde.

Da Århus *byrod* beslutter at iudlicitere Århus Sporveje ing, ændrer man ansættelsesforhold, så nye chauffører ikke bliver tjenestemænd, men såkaldt overenskomstansatte. Dette sikrer nye ejere den maksimale fleksibilitet.

FOA har ret til at tegne overenskomst for tjenestemænd, mens SiD, nu 3F, har et stykke papir på, at de har en gammel aftale med byrådet om, at de har ret til at tegne overenskomst med nyansatte, der starter på almindelig overenskomst. 3F vil på ingen måde slippe dette stykke papir. Det hsr betyder års forhandlinger om grænser.

Det enkle og ukomplicerede ville være, om 3F overgav forhandlingsretten til FOA – også for nyansatte chauffører. Men hos 3F er man urolige for, at det skal skabe præcedens med uoverskuelige konsekvenser. Får FOA held med at udvide sin grænse til overenskomstansatte, hvad bliver så det næste! I stedet for at se den konkrete sag med principielle briller, har man viklet sig ind i et stykke papir.

Det konkrete her er, at arbejdsplads, arbejdsgiver og jobfunktion er det samme som altid. Kun er ansættelsesformen som tjenestemand på vej ud, som så mange andre steder. Det principielle – set fra arbejderens side – er retten til at stå organiseret i samme fagforening, med samme vilkår.

Kommunerne bøjer nakken - befolkningen tier og samtykker

Umiddelbart før de netop overståede forhandlinger mellem KL og Thor Pedersen lød advarslerne igen og igen fra de førende medier og økonomer: En for rundhåndet forøgelse af de offentlige udgifter i den nuværende situation, hvor det vækststimulerende skattestop søges opretholdt, kan meget let føre til en overophedning af økonomien og sætte en brat stopper for den igangværende bolig- og forbrugsfest.

Hvis opsvinget ikke skal afløses af en "kold tyrker" eller stejl rutsjetur nedad (à la den, eksempelvis Holland tog i 2002), bør der (efter sigende) udvises mådehold, både af dem, der forlanger bedre offentlig service, og dem, der stadig taler om skattelettelser (da hverken tiden eller økonomien er til nogen af delene ifølge kapaciteter som skatteministeren og vismanden Birch Sørensen m.fl.). ...

Tilbage står en lang række spørgsmål, som medierne og journalisterne undlod at belyse på en for almindelige mennesker forståelig måde: Hvor megen dårlig ældrepleje og fødevarekontrol m.v. er vi nødt til at leve med? Og hvad får vi til gengæld? Hvor meget kan festen forlænges og den bratte opgaven til en grå hverdag mildnes (eller helt undgås), hvis kommunerne (uden sværdslag) lader sig nøje med den snoldede milliard, som Thor foreløbig har stillet dem i udsigt? Og er der, når vi taler om risiko for katastrofal overophedning af økonomien som følge af øgede offentlige udgifter, ikke forskel på udgifter til flere hænder i institutionerne og eksempel-

vis kommunalt (ny)byggeri m.v.? Kan det overhovedet dokumenteres, at Familien Danmarks opgaven (efter festen) vil medføre flere tømmere, hvis det offentlige forbrug f.eks. får lov til at vokse lige så meget som det private, og suspensionen af det kommunale selvstyre ophæves? Hvorfor er det primært Det Økonomiske Råd, der er kommet til orde i debatten? Og hvorfor har Arbejderbevægelsens Erhvervsråd og venstrefløjens økonomer mon ikke nydt samme mediebevågenhed?

Alt i alt bør man vel spørge sig selv, om det er rimeligt, at frygten for overophedning (i en situation, hvor pengene fortsat strømmer ind i statskassen) afholder de ansvarlige politikere fra at råde bod på de senere års forringelser af de kommunale kerneydelser.

Og det handler jo ikke bare om plejehjem, hjemmepleje og fødevarer, men f.eks. også om pasning af de 0 til 10-årige, for ikke at tale om folkeskoleeleverne, hvis vilkår mellem 2002 og 2005 er blevet forringet med henholdsvis tre og en pct. – ifølge Line Barfod, der henviser til indenrigs- og sundhedsministeriets egne (kommunale nøgle-) tal, der er reguleret for pris- og lønstigninger.

Således er de fleste af de tildelte midler (som sædvanlig) gået til papirarbejde, kommuneoplægninger, udlicitering, administration og effektivitetsstyring af diverse fritvalgsordninger etc.

Per H. Christiansen
Frederikssund

Bolig

subsistens- og hjemløses antal vokser i takt med at den af politikernes selvudnævnte velstandsbølge skyller ind over landet.

Denne bølge har i alt for lang tid ramt skævt, men en dag vender den om - og da vil de ansvarlige og deres medløbere rammes med en sådan kraft, at enhver øvelse i overlevelsesshjælp er helt og aldeles nyttesløs.

Århus BZ'erne fortsætter kampen

Om morgenen den 8. juni blev huset i Mejlgade ryddet. Der var et massivt politiopbud, som på omkring 20 minutter fik savet sig gennem barrikaderne og stormet huset. 3 mennesker ud af de 14 gjorde modstand mod politiet, som gav igen med rigelige mængder peberspray. Siden har politiet spredt rygter til pressen om at der blev kastet store sten mod dem, hvilket ikke er sandt. Det eneste der blev kastet var malerbomber, tomme flasker og gryder, ingen brosten eller dets lige. Dette viser blot endnu et af magthavernes forsøg på at stoppe vores oprør mod samfundet og vores kamp for en alternativ verdensorden. De forsøger at ødelægge vores sympati og tillid hos befolkningen ved at fremstille os som syge, voldelige autonome der blot er ude på ballade.

Men dette fejlagtige image vil vi rette op på. Vi overgiver os ikke. Og derfor har vi genbesat huset i Mejlgade i morges, den 18. juni. Vi vil få vores historie ud, om politikerne eller politiet vil det eller ej. Så sent som i dag var der en stor artikel i Jyllandsposten om os og vores baggrund, som fortalte vores historie side om side med politiets løgne om rydningen af huset i Mejlgade.

Men vi vil få vores budskab ud: Det eneste vi ønsker er et brugerstyret ungdomshus, hvor der er plads til alle. Et sted som det omkringværende samfund ikke har kontrol over, et sted der ikke er styret af penge eller hierarki. Kommunen ignorerer os fortsat og vi vil derfor gøre endnu et forsøg på at komme i dialog med dem, i form af en skriftlig ansøgning. Vi tvivler dog på at det vil virke, da vi tidligere har sendt ansøgninger der blot er blevet afvist. Men vi giver dem endnu en chance for at se at vi er engagerede og at vi ikke giver op.

Vi vil gerne invitere alle til at komme og deltage i kampen for et brugerstyret ungdomshus i Århus i Mejlgade nr. 39. Vi bliver stadig flere og stærkere.

Ungdomshus NU!!!

Vi overgiver os ALDRIG!!
BZ lever!!

NB

De kærligste hilsener
De hyggelige Århus-Bz'ere

Kemi, der dræber

Af og til dukker det op i det såkaldt offentlige rum. Prisen for de billige produkter og den høje levestandard i Danmark er fuldstændig horribel og totalt umoralsk og umenneskelig.

I aftes f.eks. vistes en film i fjernsynet om, hvordan bomuld i Indien sprøjtes og behandles med klor og nervegift, uden brug af beskyttelsesmidler. Nervegiften var med på listen over de masseødelæggelsesvåben, de ledte efter i Irak! Invaliditet og dødsfald er resultatet.

Der er desværre tonsvis af historier

- om, hvordan brug af kemiske midler i produktionen invaliderer og myrder arbejderne,

- om, hvordan medicin misbruges, overforbruges, fejl doseres uden at udrydde de store sygdomme,

- om, hvordan fødevarer udpines, farves og sminkes, så de er uegnede til menneskeføde,

- om, hvordan naturen tilsvines af affaldsstoffer uden hensyn til menneske, dyre- og planteliv,

- om, hvordan miljøet ødelægges uden hensyn til vores nutidige og fremtidige liv på jorden.

Den kemiske industri – herunder bl.a. farve-, lak- og grafisk industri, plantebeskyttelse, fødevarsminkning, parfumeindustri samt medicinalindustrien og store dele af våbenindustrien – har, i hvert fald siden de rabiate forsøg i kon-

Cheminova idyl: Fra 1953-62 dumpedes 1300 ton kemisk affald på Harboøre Tange

centrationslejrene under 2. verdenskrig, været den store synder i al dette. EU bidrager villigt med på vores vegne at give tilladelse til langt flere kemiske midler end tidligere!

Af og til dukker der store skandaler op og der bliver gjort lidt ved en enkelt sag, men der dukker hele tiden nye sager op, der er endnu værre.

En repræsentant fra Cheminova siger i dag, mandag, til radioavisen: ”Når man er i en situation, hvor \$\$\$ er det mest anvendte produkt, vil man stå sig dårligt i konkurrencen, hvis man ikke har det med i sortimentet.”

Og det er netop kernen i problemet. Det drejer sig om enten at være med på markedet eller dø som virksomhed. Alle virksomheder kæmper som gale for at overleve, og imens dør vi! Det rå

kapitalistiske system stikker frem i hver skandale. Samtidig med at det er helt umuligt for os som forbrugere at undgå produkter, der dræber og ødelægger liv. Jo, dem, der bliver nævnt i medierne, men de fjernes hurtigt fra hylderne og får nye navne.

Det er en spiral, der ikke slutter, før vi og verdens folk gør en ende på kapitalismen som system.

For dig selv, for de udbyttede overalt på jorden, for dine børn og for livet – vær med til at ændre verdens gang.

Begynd med at deltage på den Internationale ungdomslejr mod imperialismen og fascisme. Der er program og tilmeldingsoplysninger andetsteds i bladet. Synes du, at du er for gammel til at deltage, så kom, og giv en hånd med i det praktiske arbejde, der er nok af det til alle, og få som sidegevinst oplevelsen af ungdommens begejstring og gåpåmod og fortællingerne om, hvordan kampen mod imperialismen rejstes over hele kloden.

GBe

Aktivist på IUL: Foran og bag kulisserne

Anti-imperialister, fredsfolk, revolutionære i alle aldre! Giv en hjælpende hånd til den Internationale Ungdomslejr.

Du kan melde dig til en konkret, praktisk opgave. Alle opgaver løses i en gruppe sammen med andre. Alle får også mulighed til at deltage i nogle af debatterne, aftencaféerne og festerne.

Pris : Betal fuld pris hvis du kan – også selv om du ikke deltager på hele lejren, der er brug for pengene. Men du er også velkommen til at få akti-

vist-nedslag, så skal du betale halv pris, 500 kr. som dækker maden i 9 dage. (Har du evt. blot en mindre aktivistopgave fås et mindre nedslag.)

Der er brug for f.eks. køkkenfolk, børnepassere, butikspassere, oversættere, chauffører – gerne med bil - og meget andet...

Ring til 24 24 76 09 (eller 35 43 49 50) og hør nærmere om aktivistdeltagelse. Du kan også maile til iul2006@yahoo.dk

OKTOBER BOGBUTIK

København

Egilsgade 24, Kld.

2300 København S

35 43 49 50

Mandag-fredag 14-17.30

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100

5000 Odense C

66 14 89 83

Åbningstid:

Hverdage 12-17.30

Oktober - Århus

Ny Munkegade 88 kld.

8000 Århus C

86 18 40 06

Åbningstid:

Man, ons, fre 14-17.00

Overophedning

- Den danske økonomi er overophedet. Økonomien bevæger sig nær kapacitetsgrænsen. Rentestigninger er et godt middel for at opnå en sund afsvaling af økonomien, der nærmer sig kogepunktet.

Begreberne minder allermest om en vejrudsigt eller termer fra et fysiklokale i folkeskolen; men der er ingen grund til at lade sig narre: Det er forblommede vendinger, der vurderer, måler og karakteriserer den øjeblikkelige situation for kapitalismen i Danmark.

Udtrykkene forbliver uforståelige for menigmand, men efterlader et indtryk af, at vi alle er i knibe. Fakta er, at det spekulanternes arbejdsfrie gevinster, der er kommet i fokus, fordi deres profitter er faldet.

Det er nemlig en kendsgerning, at børsen efter flere års aktiefest er havnet i en nedgangsperiode. På blot en måned er aktierne i det bestemmende OMXC20-indeks dalet fra 440 til 350 – svarende til omkring 20 pct.'s fald.

Problemerne skal nu *tørres af* på menigmand, hvorfor renterne skrues i vejret. Nationalbanken har netop besluttet at følge den europæiske centralbanks forhøjelse. Den er foreløbig placeret på 3 pct.; men forventes ved årets udgang at stige til 3,5 pct. Det vil umiddelbart kunne mærkes for på en lønarbejders pengepung. Dertil skal lægges følgevirkningen i form af inflationen, idet pengenes værdi bliver udhulet, hvorfor varerne implicit bliver dyrere for den enkelte.

Pengepolitikken forklares med, at økonomien eller boligmarkedet er blevet overophedet. Politikerne har i ti år med hænderne i skødet og stor tilfredshed siddet mageligt tilbagelænet og kigget på, at værdien af egen bolig har antaget voldsomme bevægelser op i det blå. Den kapitalistiske økonomi har haft

Når luften trænges ud af en kunstigt opskrevet dollars og amerikansk økonomi, så reagerer børshandlerne ikke som "hysteriske kællinger"; men som lemminger, der i et panikløb i samlet flok fortsætter ud over afgrunden

Faglig kommentar

brug for, at den kunstigt skabte friværddi i fast ejendom har givet et omslag i forbrug. Efterspørgslen og afsætningen har sørget for, at hjulene i virksomhederne har drejet, kassebeholdningen er steget, og kapitalisterne har scoret kassen, mens forbrugerne finansierer forbruget ved låntagning i friværdien.

Det er en farlig boble, der kan bryde når som helst. Den tidligere statsminister fra Det konservative Folkeparti, Poul Schlüter, der profilerede sig som boligejernes parti, gennemførte i 80'erne den såkaldte kartoffelkur, der ikke mindst ramte boligejerne, hvorfor tusindvis af boliger blev solgt på tvangsauktion, hvilket fik priserne til at rasle ned, og almindelige familiers økonomi til at gå konkurs.

Boblen vil bryde igen. Den almindelige kapitalistiske cyklus har forladt den gyldne opgangsperiode, og er på vej til en ny nedtur. Den skal betales. Erhvervsfolk, Christiansborg og forbundsledere har ikke udset sig Mærsk Mc Kinney Møller og hans kompagni af storkapitalister til at betale for det gilde, de har holdt, og de gilder de har planlagt.

Deres eskapader skal betales af manden på gulvet.

Det sidste kan man stole på. Det mener de alvorligt, selvom de ikke udtrykker det. Til gengæld lyver de hurtigere end en hest kan rende, når det gælder om at forklare årsagerne til kommende krise. Det handler overhovedet ikke om noget så uforståeligt som en overophedning af økonomien. Det drejer sig om, at kapitalen på vanlig vis i bestræbelse på profit og i konkurrenceøjemed igen har spundet sig selv ind i en overproduktion, der ikke er basis for at afsætte.

I den nuværende situation gør det kun ondt meget værre, at adskillige kontinenters økonomi er tæt forbundet med petrodollars' vildt kunstigt opskrevne værdi og den amerikanske økonomi i det hele taget.

Når luften trænges ud af en kunstigt opskrevet dollars og amerikansk økonomi, så reagerer børshandlerne ikke som "hysteriske kællinger"; men som lemminger, der i et panikløb i samlet flok fortsætter ud over afgrunden.

Den amerikanske økonomi har mange balloner i luften; men der er et tifold flere nåle, der er i spil, hvor hver af dem kan punktere det luftkastel, USA kalder for en stærk økonomi. Det kommende nederlag i Irak, USA's fantasier om varige olierørsledninger fra Mellemøsten til amerikansk industri, den sydamerikanske baghave, der er i oprør og løsrivelse. Hver bristet "ballon" vil få andre balloner til at bryde.

Det eneste, der holder USA oppe, er et enormt militært apparat, der samtidig trækker samme magt ned i dyndet. USA er en kolos på lerbødder. USA er en papirtiger.

EU's og Danmarks økonomi følger svingningerne i den amerikanske økonomi. Det er kapitalistisk anarki. Det ser sort ud for spekulanter. Tiden er inde til at sprænge lænkerne.